

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἤστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ – ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2006 • ΤΕΥΧΟΣ 46

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αυτή τὴν Εὐρώπη μᾶς ἐτοιμάζουν	σελ. 1
Ἡ Ὁρθοδοξία ἔναντι τῶν παλαιῶν καὶ νέων οὐμανισμῶν	σελ. 2
Πανθεϊσμός καὶ Μονισμός: Ἡ θεμελίωση τῆς ἀνηθικότητος	σελ. 4
Μεταναστευτικὴ πολιτικὴ. Ἡ ἑλλαδικὴ περίπτωση	σελ. 6
Οἱ ἔμπροστές τῆς εἰρήνης αὐτοαποκαλύπτονται	σελ. 7
Ὁμοφυλοφιλία καὶ ἐλευθερία γνώμης	σελ. 9
Τὰ τραγούδια τοῦ δασκάλου	σελ. 10
Ἐπιστολές Ἀναγνωστῶν	σελ. 13
Βιβλιοπαρουσίαση	σελ. 15
Εἰδήσεις καὶ σχόλια	σελ. 16

ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΜΑΣ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ

Τὰ γεγονότα μᾶς δίνουν ἀφορμὴ νὰ συνεχίσουμε καὶ σ' αὐτό τό σημείωμα τίς σκέψεις πού ἐκθέσαμε στό προηγούμενο τεῦχος ὑπὸ τόν τίτλο «Ἡ Εὐρώπη σέ τροχιά δικτατορίας;». Ἐκεῖ σχολιάσαμε τὴν ἀπόφαση τῶν ὑπουργῶν Δικαιοσύνης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως (Ε.Ε.) νὰ παρακολουθοῦνται προληπτικῶς ὅλες οἱ τηλεπικοινωνίες, τὰ στοιχεῖα νὰ διατηροῦνται γιὰ 6 μῆνες, καὶ ὅποιος ἀπὸ τίς τηλεφωνικὲς του ἐπικοινωνίες θεωρεῖται ὑποπτος γιὰ «τρομοκρατία» νὰ ἀντιμετωπίζεται ἀναλόγως (σὺς Η.Π.Α. λειτουργοῦν μετὰ τὴν 11η Σεπτεμβρίου 2001 εἰδικὰ στρατοδικεῖα γι' αὐτὲς τίς περιπτώσεις).

Ἡ ἐπαίσχυντη αὐτὴ ἀπόφαση τῶν ὑπουργῶν Δικαιοσύνης, πού υἱοθετήθηκε καὶ ὑπερψηφίσθηκε ἀπὸ τό Εὐρωκοινοβούλιο, χαιρετίσθηκε ἀπὸ αὐτό ὡς «θρίαμβος τῆς Δημοκρατίας καὶ τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων τῶν Εὐρωπαίων πολιτῶν»(!).

Τό πελώριο αὐτό ἔλλειμμα δημοκρατίας, προσπαθεῖ ἡ Ε.Ε. νὰ τό ἀναπληρώσει μέ ἓνα ὑποκριτικὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ «δικαιώματα τῶν μειονοτήτων». Αὐτὰ ἔχουν ἀναγορευθεῖ σέ ὑπέρτατο ἱερό τῆς νέας θρησκείας πού ἐτοιμάζουν. Τό ὑποκριτικὸ καὶ μονομερές αὐτό ἐνδιαφέρον (ὅπου τούς συμφέρει) ἐκδηλώνεται καὶ ὡς υἱοθέτηση καὶ νομιμοποίηση

κάθε παραλυσίας -όπως θά ἔλεγε καί ὁ παπ-
ποῦς μας, ὁ στρατηγός Μακρυγιάννης. ᾽Ετσι
λοιπόν διαβάζουμε (καί ὑπάρχει καί σχετικό
ἄρθρο-σχόλιο στή σ. 9 τῆς Παρακαταθήκης
πού ἔχετε στά χέρια σας) ὅτι Γάλλος βουλευ-
τής καταδικάσθηκε ἀπό δικαστήριο στήν πα-
τριίδα του, ἐπειδή τόλμησε νά χαρακτηρίσει
τήν ὁμοφυλοφιλία ὡς «ἀπειλή γιά τήν ἐπι-
βίωση τῆς ἀνθρωπότητας».

Τά ἴδια ὑφίσταται ὁποῖος ἀμφισβητήσῃ
τόν ἱερό ἀριθμό τῶν 6 ἑκατομμυρίων θυμάτων
τοῦ «ἑδραϊκοῦ ὀλοκαυτώματος».

Οἱ Ὀλλανδοί -οἱ πιό «προοδευτικοί» Εὐ-
ρωπαϊοι- ψήφισαν νόμο περί μεταναστεύσε-
ως, ὁ ὁποῖος προβλέπει ὅτι, ὁποῖος ζητεῖ νά
γίνει Ὀλλανδός πολίτης, πρέπει προηγουμέ-
νως νά δεβαιώσῃ ὅτι συμφωνεῖ μέ τόν σεβα-
σμό τῶν μειονοτήτων καί κυρίως τῆς μειονό-
τητος τῶν ὁμοφυλοφίλων. Γιά νά τό δεβαιώ-
σῃ αὐτό, πρέπει προηγουμένως νά δεῖ μία

ταινία (DVD), πού ἐδημιούργησε τό ἀρμόδιο
ὑπουργεῖο, στό ὁποῖο παρουσιάζεται θετικά
κάθε παραλυσία (ὁμοφυλοφιλίες κ.λ.π) τῆς
πολυπολιτισμικῆς Ὀλλανδικῆς κοινωνίας. Οἱ
Γερμανοί πολιτικοί, ἀκόμη καί οἱ «συντηρη-
τικοί» χριστιανοδημοκράτες (Σόιμπλε), δη-
λώνουν ἐνθουσιασμένοι μέ τήν ἰδέα αὐτή καί
θά ψηφίσουν παρόμοιο νόμο.

Ἐμεῖς ἀπό τήν ἄλλη μεριά, ἀντί νά καλ-
λιεργοῦμε -μέ βάση τήν παράδοσή μας- ἀντι-
στάσεις ἀπέναντι σ' αὐτές τίς προκλήσεις, θυ-
θιζόμαστε ὅλο καί περισσότερο στήν ἐκκοσμί-
κευση μέ πρωτοπόρους κάποιους ἐκκλησια-
στικούς μας ταγούς.

Προφανῶς μᾶς χρειάζεται ἓνας Πατρο-Κο-
σμάς καί ἓνας Μακρυγιάννης γιά νά μᾶς ξυ-
πνήσουν ἀπό τόν λήθαργο πού κοιμόμαστε.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΝΕΩΝ ΟΥΜΑΝΙΣΜΩΝ*

τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Γεωργίου

Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου Ἀγίου Ὁρους

Ἡ Χάρις τοῦ Ἀγίου Πνεύματος μᾶς συνή-
γαγε σήμερα ἀπό τίς Ἱερές Μονές, τίς Σκήτες
καί τά ἔρημητήρια τοῦ Ἀγίου Ὁρους νά εὐ-
χαριστήσουμε καί δοξολογήσουμε τήν Πανα-
γία καί Ζωαρχική Τριάδα γιά τήν στούς
ἑσχάτους αὐτούς καιρούς φανέρωσι τοῦ Ἱε-
ροῦ Λειψάνου τοῦ Ἱερομάρτυρος Πρώτου
τοῦ Ἀγίου Ὁρους Κοσμά.

Μᾶς συνήγαγε ἐπίσης νά ἐορτάσουμε τήν
νίκη τῆς Ἀγίας μας Ὁρθοδόξου Πίστεως
ἐναντίον ὄλων τῶν Εἰκονομάχων καί ὄλων

τῶν κατά καιρούς διωκτῶν της μέ εὐχαριστία
πολλή πρός τόν Κύριο γιά τόν πολυτιμότερο
θησαυρό πού ἔχουμε στή ζωή αὐτή, τήν ὀρθό-
δοξο πίστι μας, στήν ὁποία γεννηθήκαμε, βα-
πτισθήκαμε, ζοῦμε καί ἐλπίζουμε χάριτι Θεοῦ
νά ἀποθάνουμε.

.....

Ὁ σπείρων τά ζιζάνια στόν ἀγρό τῆς Ἐκ-
κλησίας ἐσήκωσε νέους πολεμίους τῆς Ἀλη-
θείας. Ἦσαν δέ αὐτοί οἱ παπικοί.

Πάλι τό πρόσωπο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χρι-

* Λόγος ἐκφωνηθείς στόν πάνσεπτο Ναό τοῦ Πρωτάτου τοῦ Ἀγίου Ὁρους τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδο-
ξίας (1981), κατ' ἐντολήν τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ
νεοφανοῦς Ἱερομάρτυρος Κοσμά, Πρώτου τοῦ Ἀγίου Ὁρους, ἀπαγχομισθέντος ὑπό τῶν λατινοφρόνων.

Σημ. «Π»: Παρατίθενται ἀποσπάσματα τοῦ λόγου αὐτοῦ, λόγῳ τῆς ἐπικαιρότητος τοῦ θέματος καί στίς
ἡμέρες μας, μέ δεδομένα τά ἀνοίγματα Ὁρθοδόξων προκαθημένων πρός τό Βατικανό. Ὁλόκληρο τό κεί-
μενο τῆς ὁμιλίας ὑπάρχει στό διβλίο τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Γεωργίου (Καψάνη) μέ τίτλο «Ὁρθοδοξία καί
Οὐμανισμός. Ὁρθοδοξία καί Παπισμός», ἔκδοσις Ἱ. Μ. Ὁσίου Γρηγορίου, Ἁγιον Ὁρος 1998 (Δ' ἔκδ.),
σσ. 47-61.

στοῦ καί ἡ Θεώσις τῶν ἀνθρώπων προσβάλλονται. Προσβάλλεται ἀκόμη ἡ ὀρθόδοξος περὶ ἀγίας Τριάδος διδασκαλία. Δέν πρόκειται γιὰ διαφορὰν ἐθίμων, ἢ γιὰ μία νόμιμο δυτική ἐρμηνεία τοῦ Εὐαγγελίου. Πρόκειται γιὰ παρερμηνεία τοῦ Εὐαγγελίου. Τό Filioque καί ἡ Παποκεντρική Ἐκκλησιολογία, ἀλλοιώνουν τό μυστήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος καί τὴν Τριαδική Ἐκκλησιολογία, μέ ἀποτέλεσμα ὁ Χριστός νά παραμερίζεται ἀπό τό κέντρο τῆς Ἐκκλησίας, νά ὑποτιμᾶται τό Ἅγιον Πνεῦμα, ἡ Χάρις νά κηρύσσεται κτιστή καί ἡ σωτηρία νά περιορίζεται σέ μία νομική δικαίωση καί ἠθική ἀσκησι τοῦ ἀνθρώπου ἔξω ἀπό τὴν προοπτική τῆς Θεώσεως.

Τά κατενόησαν αὐτά οἱ θεοφόροι πατέρες μας, ὁ ἅγιος Φώτιος, ὁ ἀγιορείτης ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ὁ θεῖος Μᾶρκος Ἐφέσου ὁ Εὐγενικός καί οἱ λοιποί, καί ἀντιπαρατάχθηκαν γενναίως στίς παπικές ἀξιώσεις καί πλάγες.

Μεγάλος πόλεμος ἐγείρεται καί πάλι κατὰ τῶν ὀρθοδόξων καί τῆς Ὁρθοδοξίας. Πολλοί ἐνδίδουν, γίνονται λατινόφρονες. Οἱ ἐναπομείναντες ὀρθόδοξοι ἔχουν νά παλαίσουν πρὸς λατίνους καί λατινόφρονες. Στούς λατινόφρονες ἀνήκαν Αὐτοκράτορες, Πατριάρχαι, Ἀρχιερεῖς, πολιτικοὶ ἡγέται, μέ ἐξουσία καί δύναμι κοσμική. Ἀνθίστανται οἱ πιστοὶ ὀρθόδοξοι παντοῦ καί ἐδῶ στό Ἅγιον Ὄρος. Ἐρχεται μάλιστα ἐποχή πού οἱ Λατινόφρονες ἐκδιάζουν τούς Ἀγιορείτας πατέρας νά προσκυνήσουν τόν πάπα. Οἱ πλεῖστοι ὁμως προτιμοῦν τόν θάνατον πού εἶναι ζωὴ καί ὄχι τὴν ζωὴ πού εἶναι θάνατος. Τελειώνονται μαρτυρικά, πολλοὶ Ἀγιορεῖται, στίς ἱερές Μονές, Ἰβήρων, Βατοπεδίου, Ζωγράφου. Ἀλλά καί ἐδῶ στίς Καρυές κατὰ τόν ἱερόν Νικόδημον «εὐρίσκομεν καί ὀσιομάρτυρας, τόν Πρῶτον τοῦ Ἁγίου Ὄρους, καί τούς κύκλω κατοικοῦντας εἰς τὰ κελλία· οἵτινες ἐπειδὴ ἠλεγγξαν τούς λατινόφρονες, Μιχαὴλ τόν Βασιλέα καί Βέκκον τόν Πατριάρχη, ὁ μὲν πρῶτος ἐκρεμάσθη, οἱ δὲ ἄλλοι ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀπετημήθησαν».

.....

Τό Ἅγιον Ὄρος στό πρόσωπό σου (τοῦ τιμωμένου ἀγίου Κοσμᾶ) καί στά πρόσωπα τῶν ἄλλων ἀγίων Ἀγιορειτῶν ὀσιομαρτύρων

τῶν ἐλεγγξάντων τούς λατινόφρονες δέν συνεβιδάσθη οὔτε συμβιδάζεται.

Ἡ ἀγχόνη σου ἐπιβάλλει καί σέ μᾶς νά ἀνανεώσουμε σήμερον τὴν Ὁμολογία τὴν ἰδική σου καί τῶν λοιπῶν ὀσιομαρτύρων, ὄντες διάδοχοί σας καί συνεχισταί τῆς Παραδόσεώς σας.

Ὁμολογοῦμε λοιπόν, ὅπως ἔγραψαν οἱ Ἀγιορεῖται πρὸς τόν λατινόφρονα Αὐτοκράτορα Μιχαὴλ Η' τόν Παλαιολόγο, λήγοντος τοῦ 13ου αἰῶνος, ὅτι «Πᾶσα ἡ τοῦ Χριστοῦ καί Θεοῦ ἡμῶν Ποίμνη ἐν σώμα ἔστιν, ὑπό μᾶς κεφαλῆς διοικούμενον, ὅς ἐστι Χριστός Ἰησοῦς».

Ὁμολογοῦμε ἐπίσης ὅτι οἱ Λατῖνοι μὴ ἀφήσαντες «ἀπαράτρεπτα» καί «ἀμώμητα» τὰ κυριώτερα τῆς Πίστεως, «ἀποκόπτονται τοῦ πανταχόθεν ἴσου τε καλοῦ ὠραιομόρφου σώματος τοῦ Χριστοῦ».

Ἡ Μία, λοιπόν, Ἁγία, Καθολικὴ καί Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως, εἶναι ἡ καθ' ἡμᾶς Ὁρθοδοξία, διότι μόνη αὕτη διατηρεῖ ἀναλλοίωτη τὴν πίστι τῶν Ἀποστόλων.

.....

Βάσις δὲ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιολογίας εἶναι ἡ ἀλήθεια ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι Μία, αὕτη πού ἔχει τὴν Ἀλήθεια. Μόνη αὕτη ἔχει: τὸ ἀληθές βάπτισμα, τὰ ἀληθῆ μυστήρια, τὸ πλήρωμα τῆς Χάριτος καί τὴν ἀποστολικὴ διαδοχή.

Ἐκτός αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας ἡμπορεῖ νά ὑπάρχουν κοινότητες καί σχήματα ἐκκλησιαστικοφανῆ, ἀλλ' ὄχι «Ἡ Μία Ἁγία Ἐκκλησία», μέ τὸ πλήρωμα τῆς Χάριτος καί τῆς Ἀληθείας.

Ἡ θεωρία τῶν κλάδων, ἐμμέσως ἢ ἀμέσως διατυπωμένη καί ἀπό ὀρθοδόξους, δέν ἔχει ἔρεισμα στό ἄρθρον τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως καί στήν Πατροπαράδοτον εὐσέβεια τῆς Ἐκκλησίας καί ἀποτελεῖ ἓνα ἐκκλησιολογικὸ συγκρητισμὸν.

Οἱ λατινόφρονες ζητοῦσαν καί τὴν ἐποχὴ τοῦ ἀγίου Κοσμᾶ μία κατ' οἰκονομίαν ἔνωση μέ τούς ἐκπεσόντας τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως λατίνους. Ἀλλ' ὁ ἅγιος Κοσμᾶς καί οἱ σὺν αὐτῷ ὀσιομάρτυρες δέν ἐδέχθησαν αὕτη τὴν τοποθέτησι, διότι ἐγνώριζαν ὅτι θά προέδιδαν τὴν Πίστι. Ἐπίστευαν ἀκραδάντως ὅτι

μόνον ἡ Ὁρθοδοξία ἀποτελεῖ τὴν ἀληθῆ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, τὸ ἀληθές σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ ὅτι δέν χωρεῖ ἔνωση ἀληθείας καὶ πλάνης.

Βέβαια, σήμερα ἡ Ρώμη ἄλλαξε τακτική. Δέν μεταχειρίζεται τὸ ξίφος, ἀλλὰ τὴν διπλωματία. Χωρὶς νὰ ἀμφισβητοῦμε τίς τυχόν καλές προθέσεις ὠρισμένων δυτικῶν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ μὴν ἀποκρύψουμε ὅτι οἱ εὐγενεῖς χειρονομίες τῆς Ρώμης δέν μᾶς πείθουν, διότι συνοδεύονται ἀπὸ πράξεις ἐχθρι-

κές πρὸς τὴν Ὁρθοδοξία (σύναψις διπλωματικῶν σχέσεων μὲ τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος, διατήρησις Οὐνίας, συμμετοχὴ οὐνιτῶν στὸν διάλογο καὶ πρόσφατα ἐπίσημη χειροτονία οὐνίτου Ρουμάνου ἐπισκόπου ἀπὸ τὸν πάπα).

Πονᾶμε γιὰ τὴν διαίρεσι. Προσευχόμεθα γιὰ τὴν ἔνωσι ὅλων στὸν Χριστό. Θέλουμε τὴν ἔνωσι. Ἐνωσι ὄχι «συσκευασμένη» κατὰ τὸν ἱερό Γεννάδιο τὸν Σχολάριο, ἀλλὰ γνησία καὶ ἀληθινὴ στήν Μία Πίστι τῆς Ἐκκλησίας.

**ΠΑΝΘΕΪΣΜΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΙΣΜΟΣ:
Ἡ ΘΕΜΕΛΙΩΣΗ ΤΗΣ ΑΝΗΘΙΚΟΤΗΤΟΣ***

τοῦ Ἀλεξάνδρου Ντβόρκιν, Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Μόσχας

Μέ «τὴν ἀνακάλυψη τοῦ Μεσσία μέσα σου» πλησιάζουμε σέ δύο κύρια ἀξιώματα τῆς Νέας Ἐποχῆς, ὅπου τὸ ἓνα ἀπορρέει ἀπὸ τὸ ἄλλο. Τὸ ἓνα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι ὁ νεοποχίτικος (ἢ πανθειστικός) μονισμός: ἡ πίστι δηλαδὴ ὅτι τὸ πᾶν εἶναι ἐνιαῖο. Κάθε εἶδους διαφορὲς ἀνάμεσα σέ διαφορετικὲς οὐσίεσ -«ἀνάμεσα στὸν Joseph καὶ τὴν Judy, ἀνάμεσα στὸν Joseph καὶ τὸ δέντρο ἢ ἀνάμεσα στὸ Θεὸ καὶ τὴν Judy¹» - ὅλα αὐτὰ ἐνῶ φαίνονται ὡς διαφορὲς, ἐντούτοις τὴν ἴδια στιγμὴ δέν εἶναι. Ἡ σπουδαιότητα αὐτοῦ τοῦ δόγματος γιὰ τοὺς νεοποχίτες ὑπογραμμίζεται ἀπὸ τὸν Jonathan Stone, ὁ ὁποῖος τὸ θεωρεῖ ἀπαραίτητο συστατικὸ τῆς νέας παγκοσμίου τάξεως: «αἰσθάνομαι ὅτι πλησιάζει ἡ Παγκόσμια Τάξι, ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ συγχωνευθεῖ ἡ ἐπιστήμη μὲ τὴν μονιστικὴ φιλοσοφία καὶ μιὰ νέα συνείδησι θὰ κυριεύσει ὅλο τὸν κόσμον. Τὸ ἐνιαῖο διακριτικὸ χαρακτηριστικὸ τῆς Παγκοσμίου Τάξεως θὰ εἶναι τὸ πιστεῦν: ὅλεσ οἱ οὐσίεσ, ὅλα τὰ ὄντα εἶναι ἓνα²».

Μέσα σέ αὐτὴ τὴν ἀντίληψη τοῦ Μονι-

σμοῦ δέν ὑπάρχει χῶρος γιὰ τὸν ἄνθρωπον, γιὰ τὸ πρόσωπον. Οἱ νεοποχίτες πιστεύουν ὅτι ἐκτός τοῦ ἀνθρώπου δέν ὑπάρχει Θεός, διότι ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος εἶναι Θεός (τὸ δεύτερον ἀξιῶμα τῆς Νέας Ἐποχῆς). Συνεπῶς, ἂν τὸ κυττᾶρι κανεῖς καλύτερα, θὰ φανεῖ ὅτι στήν νεοποχίτικη κοσμοθεωρία δέν ὑφίσταται οὔτε ὁ ἄνθρωπος, οὔτε ὁ Θεός, οὔτε ὁ κόσμος. Ἡ συγγραφέας Betty Galyeen γράφει: «Ὅταν ἀρχίζουμε νὰ συνειδητοποιοῦμε ὅτι ὅλοι μας εἴμαστε Θεός, ὅτι σέ ὅλους μας ὑπάρχουν οἱ ἰδιότητες καὶ οἱ ποιότητες τοῦ Θεοῦ, τότε ἀρχίζουμε νὰ σκεφτόμαστε ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς εἶναι ἢ ἐκ νέου ἐπιστροφὴ στήν κατοχὴ τῆς θεότητος μέσα μας, τῆς Ἀπολύτου Ἀγάπης, τῆς Ἀπολύτου Σοφίας, τῆς Ἀπολύτου Κατανόησεως, τοῦ Ἀπολύτου Νοός. Καὶ τότε ἐπιστρέφουμε στήν ἴδια τὴ δημιουργία αὐτῆς τῆς ἀρχαίας, αὐτῆς τῆς οὐσιώδους ἐνότητος, ἢ ὁποία καὶ εἶναι ἡ συνείδησι³».

Αὐτές εἶναι νεοποχίτικες φιλοσοφικὲς προκείμενες. Ἡ πρακτικὴ τους ἐφαρμογὴ φαί-

* Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ εἰκοστὸ πρῶτον κεφάλαιον τοῦ ἑβδόμου μέρους (σσ. 732-734) τοῦ βιβλίου «Σεκτολογία. Ὁλοκληρωτικὲς σέκτες. Ἀπόπειρα συστηματικῆς ἐρεῦνης» τοῦ καθηγητοῦ Ἀλεξάνδρου Ντβόρκιν, γραμμένον στὰ ρωσσικά (τρίτη ἔκδοσι, διορθωμένη καὶ συμπληρωμένη). Τὴ μετάφρασι τοῦ ἀποσπάσματος πού δημοσιεύουμε ἐδῶ ἐξεπόνησε ὁ κ. Γρηγόριος Μπάγκαβος, θεολόγος-φιλόλογος.

1. Groothuis D. R., Unmasking the New Age, Downers Grove, Ill: InterVarsity Press, 1986, σελ. 18. Τὸ Joseph εἶναι τὸ ἀγγλικὸ ἀντίστοιχον τοῦ «Ἰωσήφ» καὶ τὸ Judy τὸ χαϊδευτικὸν τοῦ «Ἰουδήθ».

2. Stone J., SPS Journal, 1977, July. Παρατίθεται στὸ Tucker. R. Strange Gospels, σελ. 338.

3. Παρατίθεται στὸ Adeney F., Educators Look East // Spiritual Counterfeits Journal, 1981, Winter.

νεται, για παράδειγμα, στην ήδη μνημονευθεῖσα ανωτέρω ταινία της ἠθοποιού Σίρλεϋ Μακλέϊν (στήν κινηματογραφική διασκευή τοῦ ἴδιου της τοῦ διβλίου), στή σκηνή ὅπου στέκεται στήν παραλία μαζί μέ τόν δάσκαλό της καί ὑψώνοντας τά χέρια της κραυγάζει μέ ὄλη της τή δύναμη «Εἶμαι Θεός! Εἶμαι Θεός! Εἶμαι Θεός!» Αυτό λέγει περίπου καί ὁ παλιός μας φίλος Ράμπα* ὅταν θριαμβολογώντας μέσφ τῆς οἰκοδέσποινας κυρίας Νάϊτ σέ μιὰ ἀπό τίς ἐμφανίσεις της στήν τηλεόραση εἶπε: «Αὐτό πού ὀνομάζετε Θεό θρῖσκειται μέσα στήν οὐσία σας. Καί αὐτό πού ὀνομάζετε Χριστό θρῖσκειται μέσα στήν οὐσία σας. Καί ὅταν θά τό καταλάβετε ὅτι εἶστε Θεός, τότε θά ἀποκτήσετε τήν εὐτυχία⁴». Ὁμως ὁ Θεός γιά τούς νεοεποχίτες εἶναι ἓνα ἀπρόσωπο ἀπόλυτο, ἀδιάφορο γιά τό καλό καί τό κακό. Πρακτικά ὁ καθένας τους εἶναι ἔτοιμος νά προσυπογράψει τό συλλογισμό τοῦ Ραμακρίσνα πού δήλωσε κάποτε: «Τό ἀπόλυτο δέν συνδέεται οὔτε μέ τό καλό, οὔτε μέ τό κακό... Ὅ,τι λογῆς καί νᾶναι ἡ ἁμαρτία, τό κακό ἤ τά θάσανα πού συναντοῦμε στόν κόσμον, αὐτά εἶναι θάσανα, κακό ἤ ἁμαρτία μονάχα σέ σχέσι μέ μᾶς... Φοβᾶμαι ὅτι πρέπει νά δεχτεῖτε τά γεγονότα πού συμβαίνουν στήν Οἰκουμένη ἔτσι ὅπως ἀκριβῶς εἶναι... Βλέπω, κατανοῶ ὅτι καί τά τρία -τό θῦμα πού θυσιάζεται, ὁ θωμός πάνω στόν ὁποῖο θυσιάζεται, καί αὐτός πού τόν θυσιάζει- ἀποτελοῦν τήν ἴδια οὐσία. Ὡ, τί ὄραμα!⁵».

Ἡ παρουσία ἑνός τέτοιου ἀπολύτου ὡς μοναδικοῦ Θεοῦ δικαιολογεῖ τήν ὀποιαδήποτε ἀνηθικότητα. Γιά παράδειγμα, νά τί λέει ὁ ἀγαπητός στους νεοεποχίτες γκουρού Ῥαζνίς: «Μπαγκβάν, ἐσύ διδάσκεις τούς ἀνθρώπους νά φροντίζουν γιά τόν ἑαυτό τους προτοῦ φροντίσουν γιά τούς ἄλλους. Φαίνεται ὅτι αὐτό πάει κόντρα σέ πολλές θρησκείες τοῦ κόσμου πού διδάσκουν νά ὑπηρετεῖς τήν ἀνθρωπότη-

τα. Αὐτό πάει κόντρα ὄχι μόνο σέ πολλές θρησκείες, ἀλλά πάει κόντρα σέ ὄλες τίς θρησκείες. Ὅλες διδάσκουν νά ὑπηρετεῖς τούς ἄλλους ἀνιδιοτελῶς. Κατά τή γνώμη μου [λέγει ὁ Ραζνίς] ὁ ἐγωϊσμός εἶναι φυσικό φαινόμενο. Ἡ ἀνιδιοτέλεια εἶναι κάτι ἐπείσακτο. Ἡ ἐγωϊστικότητα εἶναι κομμάτι τῆς φύσεώς μας... Πρέπει νά τό δεχτεῖτε αὐτό. Καί ἄν εἶναι κομμάτι τῆς φύσεώς μας, τότε πρέπει νά εἶναι κάτι οὐσιώδες, ἀλλιῶς δέν θά ὑπῆρχε ὄλωσδιόλου. Ἐπιδιώσατε ἴσα-ἴσα χάρις στήν ἐγωϊστικότητα, χάρις στό γεγονός ὅτι χρειάστηκε νά φροντίσετε γιά τόν ἑαυτό σας. Διαφορετικά ἡ ἀνθρωπότητα θά εἶχε ἐξαφανιστεῖ ἐδῶ καί πολὺ καιρό... Σᾶς διδάσκω νά εἶστε φυσικοί, ἀπολύτως φυσικοί, ξεδιάντροπα φυσικοί. Ναί, σᾶς διδάσκω τήν ἐγωϊστικότητα. Κανείς δέν εἶπε κάτι παρόμοιο πρῖν ἀπό ἐμένα. Δέν ἔχουν τά κότσια γιά νά τό ποῦν. Καί ὄλοι τους ὑπῆρξαν ἐγωϊστές! Γιατί ὑποβάλλει σέ μαρτύρια τόν ἑαυτό του ὁ μοναχός; Ὑπάρχει λόγος. Θέλει νά φθάσει στόν παράδεισο καί ὄλες του τίς ἀπολαύσεις. Ἄν θέβαια θυσιάζετε ἐβδομήντα χρόνια ἀπολαύσεων χάριν αἰωνίων χαρῶν, αὐτό εἶναι καλό παζαρλίκι. Δέν νομίζω ὅτι αὐτό εἶναι ἀνιδιοτέλεια⁶».

Κάθε ἠθική ἐπιταγή ἐξαφανίζεται. Νά τί ἀνακοινώνει γιά τόν ἑαυτό της ἡ Ἁ. Γιάκοβλεβα, κύρια συντάκτρια στό πρόσφατο παρελθόν τοῦ ἠγετικοῦ νεοεποχίτικου ἐγκωριῦ περι-οδικοῦ «Ἡ ὁδός πρὸς τόν ἑαυτό σου»: «Δέν εἶμαι ὑποχρεωμένη νά ζῶ μέ ἄντρα μόνο ἐπειδή κάποτε στό ληξιαρχεῖο μᾶς θάλανε μιὰ σφραγίδα στό διαβατήριό ἡ ἐπειδή ἔχουμε παιδιά. Μπορῶ νά σηκωθῶ καί νά φύγω ἀπ' αὐτόν ὀποιαδήποτε στιγμή. Γιά μένα τώρα ἡ λέξη "χρέος" δέν ὑφίσταται. Γιά μένα ὑπάρχει μονάχα ἡ λέξη "θέλω". Καί ἄν μέχρι σήμερα δέν ἔφηνγα ἀπ' τό σύζυγο, αὐτό σημαίνει μόνο ὅτι θέλω νά εἶμαι μέ αὐτόν τόν ἄνθρωπο⁷».

Ἡ ἀντίληψη περί μετενσαρκώσεως τῶν

* Σημ. «Π» Πρόκειται (κατά τούς νεοεποχίτες) γιά «ἓνα πνεῦμα ἡλικίας περίπου 35.000 ἐτῶν, ὁποῖο ἤρθε σέ ἐπαφή τό 1977 μέ τήν κυρία Νάϊτ, μιὰ ἀπλή Ἀμερικανίδα νοικοκυρά, καί ἀπό τότε μιλάει στόν κόσμον μέσα ἀπ' αὐτήν»(!)

4. Brooks A., *Theology from the Twilight Zone* // ἐφημ. Christianity Today, 1987, September 18, σελ. 25.

5. Ρολλάν Ρ., Ἡ ζωὴ τοῦ Ραμακρίσνα. Ἡ ζωὴ τοῦ Βιδεκανάντα (στά ρωσικά), Κίεβο 1991, σελ. 165.

6. Μπαγκβάν Σρί Ραζνίς, Ζωή, Ἀγάπη, Γέλιο (στά ρωσικά), Μόσχα 1993, σελ. 70.

7. «Ἡ ὁδός πρὸς τόν ἑαυτό σου», 1992, ἀρ. 5, σελ. 27.

ψυχῶν καθιστᾶ κάθε ἠθική σχετική: στίς προηγούμενες μετενσαρκώσεις ὁ ἄνδρας μπορεῖ νά ἦταν γυναίκα, ὁ γιός καί ἡ μητέρα μπορεῖ νά ὑπῆρξαν ἐραστές, γι' αὐτό τώρα τά πάντα καθορίζονται ἀπό τό κάρμα καί ὅλα ἐπιτρέπονται. Νά, παραδειγματος χάριν, τί ἀνακοινώνει μέσφ τοῦ διαμεσολαθητῆ-μέντιουμ τό πνεῦμα πού ἀκούει στό ὄνομα Ζόλι: «Τό σέξ καί ἡ σεξουαλική ἔνωση -καί δέν ἔχει σημασία ἄν πρόκειται γιά σέξ μεταξύ ἄντρα καί ἄντρα, γυναίκας καί γυναίκας ἢ ἄντρα καί γυναίκας- ὅλα εἶναι ἐπικοινωνία... Ἐάν ὑπάρχει ἐκτίμηση μεταξύ πατρός καί κόρης, πατρός καί γιοῦ, μητρός καί κόρης, μητρός καί γιοῦ καί ὅλοι αὐτοί βρῖσκονται σέ τέτοια ἡλικία πού νά ἐπιτρέπει νά ἀπολαύσουν τή σεξουαλική ἔνωση, ἀπό τά ὕψη τῆς κατανοήσεώς μας δέν βλέπουμε σέ αὐτό ἀπολύτως τίποτα τό ἐπιλήψιμο... Ἐάν θέβαια γίνεται λόγος γιά παιδιά πού δέν ἔχουν εἰσεέλθει ἀκόμη στήν ἡλικία πού νά εἶναι ψυχολογικά κατάλληλα γιά σεξουαλική ἔνωση, τότε δύσκολα μποροῦμε νά μιλήσουμε γιά ἐκτί-

μηση. Ἐν τούτοις σέ τέτοιες σχέσεις εἶναι παροῦσα ἡ συμφωνία. Τό παιδί καί τό ἄλλο ἄτομο πού ἐκτελεῖ τήν ἐπονομαζόμενη προσβολή συμφώνησαν νά λάβουν ὑπ' ὄψη τους αὐτή τήν ἔντονη συγκίνηση... Πρόκειται περὶ ἀμοιβαίας πράξεως, ἀλληλεπιδράσεως τοῦ κάρμα καί τῆς ἐνεργείας⁸».

Τό αἶσθημα τῆς ντροπῆς ἢ τῆς ἀποστροφῆς, πού μπορεῖ νά προκύψει μετά τήν αἰμομιξία ἢ τήν ὁμοφυλόφιλη πράξη, σύμφωνα μέ τή γνώμη τοῦ Ζόλι, εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἐκφυλιστικῆς ἐπιδράσεως τῆς ἰουδαιοχριστιανικῆς θρησκευτικῆς παραδόσεως. Τό πνεῦμα συμβουλεύει: «Ἐάν συνέβη ἡ ἐπονομαζόμενη αἰμομιξία, πάνω ἀπ' ὅλα προσπαθήστε νά ἀπαλλαγεῖτε ἀπό τό αἶσθημα τῆς ἐνοχῆς... Τό σύστημα τῶν ἀπόψεων πού ἀποδέχεται μιά κοινωνία εἶναι αὐτό πού δημιουργεῖ τό πρόβλημα. Τό πρόβλημα δέν δημιουργεῖται ἀπό τήν ἴδια τήν πράξη, ἀλλά ἀπό τό αἶσθημα τῆς ἐνοχῆς μέ τήν ὁποία συνοδεύεται⁹».

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ. Η ΕΛΛΑΔΙΚΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ

τοῦ Στέλιου Παπαθεμελῆ

Ἡ καταρράκωση τοῦ πολυπολιτισμικοῦ μοντέλου τίς τελευταῖες ἑβδομάδες στή Γαλλία ὀδηγεῖ τήν ὡς τώρα μεταναστευτική πολιτική τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν στό μικροσκόπιο. Οἱ μετανάστες ἀπό ἀσιατικές, ἀφρικανικές καί πρῶην ἀνατολικές χῶρες κατά κανόνα γεύονται τούς καρπούς τοῦ δυτικοευρωπαϊκοῦ κοινωνικοῦ κράτους.

Στήν περίπτωση τῆς Γαλλίας ὅλοι οἱ Ἄφρικανοί εἶναι Γάλλοι πολῖτες. Ὅμως ἐκπαίδευση, στέγαση, υγεία, ἀπασχόληση δέν μετᾶλλαξαν τούς ἄλλοεθνεῖς σέ Γάλλους. Ἐάν καί «ἰσόψηφοι», ὡς μή ὁμόφυλοι ὁ καθένας ἐνεργεῖ κατά τό συμφέρον του (Θουκυδίδης Α', 141). Τελικά σήμερον ὁ πολυπολιτισμός γίνεται γκέτο;

Ἐνάλογος ὁ καημός τῶν Ἀμερικανῶν: «Τό μέγεθος τῆς μεξικανικῆς μετανάστευσης

(23.000.000), ἡ ἐγγύτητά της, ἡ παρανομία της, ὁ συγκεντρωτισμός της σέ ὀρισμένες περιοχές, ἡ ἐπιμονή της, τό ἱστορικό προηγούμενο ἐξηγοῦν τίς δυσκολίες μιᾶς ἀφομοίωσης, ἡ ὁποία εἶναι ἐλάχιστη στους τομεῖς τῆς γλώσσας, τῆς ἐκπαίδευσης, τῆς ἐπαγγελματικῆς κατάρτισης, τῆς συμμετοχῆς στήν πολιτική καί τά ποσοστά τῶν μεικτῶν γάμων. Αὐτοί οἱ μετανάστες ζοῦν στίς ΗΠΑ ἀλλά νιώθουν Μεξικανοί». Συμπέρασμα: Αὐτό ἀποτελεῖ ἀπειλή γιά τήν ἀμερικανική ταυτότητα καί ἕνα δῆμα γιά μιά πολυεθνική κοινωνία, στους ἀντίποδες τοῦ «χωνευτηρίου» πού συμβόλιζε πάντοτε τίς ΗΠΑ (Huntington, «Nouvel Observateur», 27.1.2005).

Ἡ εὐρωπαϊκή δημογραφική γήρανση προσανατόλισε στή «λύση» τῆς μετανάστευσης. Τά πρόσφατα γεγονότα ὀδήγησαν πολλούς ἐρευ-

8. Αὐτόθι, ἀρ. 2, σελ. 32.

νητές νά ἀρθρώσουν ἕναν μᾶλλον ἀντίθετο λόγο. Ἔτσι, σέ πρόσφατη ἐπιστημονική ἡμερίδα στό Παρίσι («Figaro» 18.11.2005) ὁ Ὑβ Μαρί Λολάν, πρόεδρος τοῦ Ἰνστιτούτου Γεωπολιτικῆς τῶν Πληθυσμῶν, ἐκτίμησε τό κόστος τῆς μετανάστευσης καί τῆς ἔνταξης (ἐκπαίδευση, ἐπαγγελματική κατάρτιση, υγεία, ἐγκληματικότητα, ἀσφάλιση, κατοικία) σέ 36 δις. εὐρώ ἐτησίως, ἤτοι 80% τοῦ ἐλλείμματος τοῦ Δημοσίου, 13,5% τῶν ὄλων δημοσίων δαπανῶν, 3,5 φορές ἢ τρύπα τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων, 2 φορές ὁ προϋπολογισμός ἔρευνας καί ἀνώτατης ἐκπαίδευσης, 87% τοῦ ἀμυντικοῦ προϋπολογισμοῦ.

Τά διεθνῶς συμβαίνοντα ὑποχρεώνουν ὀπωσδήποτε σέ μιά ἐπανεξέταση τῆς ἑλλαδικῆς περίπτωσης. Στή χώρα μας ὡς τά σήμερα δέν ὑφίσταται μία συγκροτημένη μεταναστευτική πολιτική. Σχεδόν ὅλοι οἱ μετανάστες μπῆκαν παράνομα. Νομιμοποιήθηκαν 700.000. Μόνον ὅμως οἱ 335.000 εἶναι ἀσφαλισμένοι στό ΙΚΑ, ἐνῶ οἱ ἀνομιμοποίητοι εἶναι τουλάχιστον 400.000.

Στήν Ε.Ε. μέ μέσο ὄρο μεταναστῶν, τό 3% ἐμεῖς ὑπερβαίνουμε τό 11%.

Ἐπείγουν τά ἑξῆς:

Α) Μελέτη, πόσους καί ποιᾶς εἰδικότητας ξένους χρειαζόμαστε γιά πόσον χρόνο, σέ ποιές περιοχές.

Β) Ἀπάντηση τί σημαίνει μεσομακροπρόθεσμα τό 60% νά εἶναι Ἀλβανοί καί οἱ ὑπό-

λοιποί ἀπό γειτονικές χῶρες πού ὅλες προβάλλουν ἐδαφικές καί ἄλλες διεκδικήσεις ἐναντίον μας.

Γ) Ἀπαντοῦμε ἐμπράκτως στή γνωστή ἀκριτομυθία τοῦ Φάτος Νᾶνο «σέ 5 ἢ σέ 10 χρόνια θά ὀρίζουμε ἐμεῖς τήν κυβέρνηση τῆς Ἑλλάδος!» Φυσικά κατὰ τό παράδειγμα τῆς Τουρκίας πού «ὀρίζει» τίς κυβερνήσεις Γερμανίας καί Βουλγαρίας. Δηλαδή ἀπλοελληνιστί, γιά τούς ἤδη εὐνόητους λόγους εἶναι ἀδιανόητη ἡ χορήγηση ἑλληνικῆς ὑπηκοότη-
τας σέ γείτονες.

Δ) Ἀποτελεσματική φύλαξη τῶν συνόρων, χερσαίων καί θαλασσιῶν. Ἡ Τουρκία εἶναι χώρα ἀγωγός (καί προαγωγός) ἀσιατικῆς μετανάστευσης πρὸς τήν Ἑλλάδα καί τήν Ἑνω-
ση. Θά μάθει κάποτε ἡ Ἑνωσις νά τιμωρεῖ;

Ἡ ἑλληνόρθοδη παράδοση, πού παράγει τό ἑλληνικό διωματικό πρότυπο ἐνσωμάτω-
σης, ἀνάγει τήν ἑτερότητα σέ πλησίον, σέ ἀδελφό καί ὑπαγορεύει ἀνάλογη μεταχείριση τοῦ ξένου. Δέν ἀπελεύει παρά ἐκείνους πού ἀρνοῦνται νά συμμορφωθοῦν στούς νόμους. Ἐπιβάλλεται ὅμως ἐν ὄψει τοῦ δυσανάλογα μεγάλου ἀριθμοῦ νά διευκολύνει μέ κίνητρα τήν παλιννόστηση στίς χῶρες προέλευσής τους σημαντικοῦ ἀριθμοῦ. Ἄς τό πράξει ὅσο εἶναι καιρός.

Πρώτη δημοσίευση: Ἐφημ. *Τό Βῆμα*, 27.11.2005.

ΟΙ ΕΜΠΡΗΣΤΕΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΑΥΤΟΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ

τοῦ Γεωργίου Δ. Ροδίτη

Κάποιες εἰδήσεις, πού δημοσιεύτηκαν πρόσφατα στόν ἡμερήσιο τύπο, προσιωνίζου-
ν δραματικές ἐξελίξεις σέ βάρος τῆς παγκόσμιας εἰρήνης, μέ ὀδυνηρές ἐπιπτώσεις καί γιά τή χώρα μας.

Εἶδηση πρώτη: Τό ἀμερικανικό Πεντάγωνο δημοσίευσε πρόσφατο σχέδιο γιά τή διεξαγωγή τοῦ «Μεγάλου Πολέμου», ὅπως τόν χαρακτηρίζει, κατὰ τοῦ ἰσλαμικοῦ ἐξτρεμισμού, τό ὅποιο προβλέπει «μακροχρόνιες καί περίπλοκες ἐπιχειρήσεις ἀπό ἀμερικανικές καί συμμαχικές δυνάμεις, οἱ ὁποῖες θά κά-

νουν ἐπιχειρήσεις ταυτόχρονα σέ πολλές χῶρες τοῦ κόσμου», μέ τή βοήθεια ὀπλισμοῦ ὑψηλῆς τεχνολογίας καί ἀκόμη πιό παρεμβατικές μεθόδους, παρακολούθησης καί συλλογῆς πληροφοριῶν. Καί καλεῖ τούς ΝΑΤΟϊκούς συμμάχους καί τίς «μετριοπαθεῖς» κυβερνήσεις στόν μουσουλμανικό κόσμο νά «μοιρασθοῦν τούς κινδύνους καί τίς εὐθύνες γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν σύνθετων σύγχρο-
νων ἀπειλῶν».

Εἶδηση δεύτερη: Ἀμερικανικοί καί εὐρωπαῖκοί κύκλοι προωθοῦν μεθοδικά τήν ἰδέα

ένταξης του Ισραήλ στο NATO. Μέ πρόσφατο άρθρο της υποστήριξε, με ιδιαίτερη έμφαση, την πρόταση ή αμερικανική έφημερίδα «Γουόλ Στρήτ Τζέρναλ», ή βίβλος του επιχειρηματικού κόσμου και ή μεγαλύτερη σε κυκλοφορία έφημερίδα των ΗΠΑ. Ἀκόμη πίο έντυπωση είναι ή επιχειρηματολογία της ως προς τό γιατί πρέπει τό NATO νά δεχθεί στους κόλπους του τό Ισραήλ: λόγω της υποτιθέμενης άπειλής του Ἰράν! Ἀνάλογες διεργασίες γίνονται στους κόλπους της Εὐρωπαϊκής Ἐνωσης και του NATO.

Ἐάν ποτέ γινόταν μέλος του NATO, τό Ισραήλ θά εἶχε δικαίωμα νά επικαλεσθεῖ τό άρθρο 5 του καταστατικού και νά καλεῖ σε βοήθεια τίς άλλες χώρες-μέλη κάθε φορά πού θά συγκρούεται στρατιωτικά μέ τούς Ἀραβες, μεταβάλλοντας οὐσιαστικά τούς άραβοϊσραηλινούς πολέμους σε παγκόσμιους!

Ἐὐπως βλέπουμε, δέν κρύβουν πλέον τά σχέδια και τίς επιδιώξεις τους τά μεγάλα άφεντικά της Γουόλ Στρήτ -μ' άλλια λόγια οἱ εκπρόσωποι του μεγάλου έβραϊκού κεφαλαίου- πού βρίσκονται πίσω άπό τό αμερικάνικο Πεντάγωνο, τούς γραφειοκράτες των Βρυξελλών και τίς δομές του NATO. Στόχος τους δέν είναι ή συμφιλίωση του Ισραήλ μέ τον άραβικό και τον μουσουλμανικό κόσμο, στή βάση μιās δίκαιης λύσης του παλαιστινιακού προβλήματος, αλλά ή μετωπική σύγκρουση μέ τούς λαούς αυτούς στήν όποία νά συμπαρασύρουν μαζί μέ την Ἀμερική και την Εὐρώπη και ένδεχομένως κάποιες άπό τίς φιλοδυτικές άραβικές και μουσουλμανικές χώρες, όπως είναι τό Μαρόκο, ή Ἀλγερία, ή Αἴγυπτος, ή Ἰορδανία, ή Τουρκία.

Ἐὐπό τό φῶς αυτών των εξέλιξεων εξηγούνται πλήρως μερικά «παράδοξα» πού συμβαίνουν στίς μέρες μας, όπως ή σε μελετημένες δόσεις περιοδική δημοσίευση άποκρουστικών σκηνών βασανισμού κρατουμένων «ισλαμιστών τρομοκρατών» άπό αμερικανούς και έγγλέζους στρατιωτικούς και ή κακόγουστη δημοσίευση και αναδημοσίευση άπό ευρωπαϊκές έφημερίδες - στο όνομα δήθεν της έλευθερίας της έκφρασης- γελοιογραφικών σκίτσων του Μωάμεθ. Οἱ ένέργειες αυτές είναι καθαρά προδοκατόρικες και άποβλέπουν στο νά έξαφθεῖ σε παγκόσμια κλίμα-

κα ό άραβικός και ό μουσουλμανικός φανατισμός έναντίον όχι μόνον της Ἀμερικής και της Εὐρώπης, αλλά και της χριστιανικής, συνεκδοχικά, θρησκείας. Ἐὐδη τά κρούσματα πυρπολήσεως σταυρών και εκκλησιών στα πλαίσια σχετικών διαδηλώσεων, μέρα μέ τή μέρα, πληθαίνουν.

Ἐάν κοιτάξουμε λίγο και προς τά πίσω, θά διαπιστώσουμε ότι, υπό τό φῶς των τελευταίων σχεδιασμών του αμερικανικού Πενταγώνου, εξηγούνται και άλλια παράδοξα, όπως τό γιατί ή Ἐνωμένη Εὐρώπη δέν μπόρεσε νά έξελιχθεῖ σε αυτόδύναμη οικονομική, πολιτική και στρατιωτική όντότητα, μέ βαρύνουσα διεθνή επιρροή, και τό ότι τό Ισραήλ σαμποτάρισε συστηματικά την Παλαιστινιακή Ἀρχή υπό τον Γιασέρ Ἀραφάτ και τή μετριοπαθή Φατάχ, μέ συνέπεια νά άναδειχθεῖ νικήτρια ή ριζοσπαστική Χαμάς στίς πρόσφατες παλαιστινιακές εκλογές.

Τό είπαμε πίο πάνω και τό επαναλαμβάνουμε: Τά μεγάλα άφεντικά της Γουόλ Στρήτ πού κρύβονται πίσω άπ' όλα αυτά τά «παράδοξα» δέν θέλουν την ειρήνη, τή συμφιλίωση των λαών, τή συνύπαρξη των πολιτισμών. Ἀντίθετα επιδιώκουν τή ριζική άνατροπή της παγκόσμιας τάξεως και ίσορροπίας, προκειμένου νά έξυπηρετηθοῦν τά δικά τους, σατανικής έμπνεύσεως συμφέροντα και επιδιώξεις.

Τό ποιούς θανάσιμους κινδύνους έγκυμονεί ή εμπλοκή της χώρας μας στους προωθημένους πλέον σχεδιασμούς του αμερικανικού Πενταγώνου, είναι αυτονόητο. Ἐάν φαντασθοῦμε τά εγκλήματα, τίς βαρβαρότητες, τίς εκatóμβες σε ανθρώπινα θύματα πού βλέπουμε τά τελευταία χρόνια στο Ιράκ πολλαπλασιασμένα όλα αυτά σε ανεξέλεγκτη κλίμακα και σε βάθος χρονικής διάρκειας άπροσδιόριστο!

Νά έλπίσουμε ότι μπροστά, σ' αυτό τό έφιαλτικό ένδεχόμενο θά ξυπνήσουν, επιτέλους, οἱ Εὐρωπαίοι και θ' άντισταθοῦν; Μακάρι, αλλά οἱ πιθανότητες νά συμβεί κάτι τέτοιο είναι μηδαμινές.

Μόνον ό Θεός νά βάλλει τό χέρι Του!

Πρώτη δημοσίευση: Ἐφημ. Χριστιανική, 23.2. 2006, σ. 12.

ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΓΝΩΜΗΣ

του Εὐαγγέλου Νιάνιου, δημοσιογράφου

ἘΟ Γάλλος βουλευτής τοῦ κυβερνητικοῦ κόμματος Κριστιάν Βανέστ καταδικάστηκε ἀπό δικαστήριο τῆς Λίλλης γιά προσβολή τῶν ὁμοφυλοφίλων σέ πρόστιμο 2.000 εὐρώ γιά ἠθική ἀποζημίωση στίς ὁμοφυλοφιλικές ὀργανώσεις καί 1.000 εὐρώ δικαστικά ἔξοδα. ἘΟ Βανέστ εἶχε χαρακτηρίσει σέ ἐφημερίδα τῆς ἐκλογικῆς του περιφέρειας τήν ὁμοφυλοφιλία ὡς «ἀπειλή γιά τήν ἐπιβίωση τῆς ἀνθρωπότητας» (*Le Monde*, 25.1.2006).

Τό δικαστήριο ἔκρινε ὅτι οἱ ἀπόψεις του ἐμπίπτουν στόν νόμο τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου 2004, πού εἰσηγήθηκε ἡ «Ἀνωτέρα Ἀρχή κατὰ τῶν διακρίσεων καί γιά τήν ἰσότητα», καί ὁ ὁποῖος προβλέπει φυλάκιση ἕξι μηνῶν καί πρόστιμο 22.500 εὐρώ γιά προσβολή «προσώπου ἢ ὁμάδας προσώπων γιά τήν σεξουαλική τους συμπεριφορά».

ἘΟ βουλευτής, πού εἶχε ἀντιταχθεῖ στήν ψήφιση τοῦ σχετικοῦ νόμου, δήλωσε ὅτι θά ἐφεσιβάλλει τήν ἀπόφαση καί θά φθάσει μέχρι τό Εὐρωπαϊκό δικαστήριο ὑπερασπιζόμενος τό δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τῆς γνώμης.

Τό περιεργό εἶναι ὅτι, ἂν καί ἡ καταδίκη τοῦ βουλευτῆ εἶχε τήν ἐπιδαλλόμενη δημοσιότητα, ἀπό τόν γαλλικό τύπο (ἡμερήσιο καί ἑβδομαδιαῖο) ἀπουσίασαν παντελῶς σχόλια, μέ φωτεινή ἐξαιρέση τόν Ivan Rioufoi, τακτικό ἀρθρογράφο τῆς ἐφημερίδας *Le Figaro* (27.1.2006) πού σέ βραχύ σχόλιο ἔγραφε γιά «Βαρύ χτύπημα κατὰ τῆς ἐλευθερίας τῆς γνώμης» καί «Πῶς θά διαλεχθοῦμε στή δημοκρατία ὅταν μιά ἀποψη ἐμπίπτει στήν ἀρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων;».

Θυμίζουμε ὅτι πρίν ἓνα περίπου χρόνο τό Εὐρωκοινοβούλιο ἀπέμπεψε τόν προταθέντα ἀπό τήν Ἰταλία ὡς Ἐπίτροπο κ. Μπουτιλιόνε-καθηγητή τῆς φιλοσοφίας καί σύμβουλο τοῦ Πάπα Ἰωάννη-Παύλου τοῦ Β' γιά τούς ἴδιους λόγους. Σέ σχετική ἐρώτηση εἶχε ἀπαντή-

σει ὅτι προσωπικά θεωρεῖ τήν ὁμοφυλοφιλία ἁμαρτία ἀλλά εἶχε σπεύσει νά διαβεβαιώσει ὅτι αὐτή του ἢ προσωπική ἐκτίμηση δέν θά τόν ἐπηρέαζε στίς πολιτικές του ἀποφάσεις. Μάταια ὅμως...

Ἀναντίρρητα βρισκόμαστε μπροστά σέ ἓνα σχέδιο ὑπονόμευσης τῆς οἰκογένειας καί νομιμοποίησης μιᾶς παρά φύσιν σχέσης μέ ὀλέθριες ἐπιπτώσεις τόσο στά ἄτομα ὅσο καί στήν κοινωνία.

Ἐνισχυτικό αὐτῆς τῆς ἐκτίμησης εἶναι καί οἱ διθύραμβοι τῶν «προοδευτικῶν» κονδυλοφόρων ἀναφορικά μέ τήν ταινία «Τό μυστικό τοῦ Brokeback mountain», στήν ὁποία ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνδρα ταυτίζεται μέ τήν ὁμοφυλοφιλία. Ἦδη ἡ ταινία ἔχει ἀποσπάσει 8 ὑποψηφιότητες γιά βραβεῖα Ὁσκαρ καί, δεδομένης τῆς «ἀδυναμίας» τῆς Ἀκαδημίας τῶν βραβείων αὐτῶν στίς «μειονότητες», εἰκάζεται ὅτι θά σαρώσει. Ὁπως ἐπεσήμανε ὁ Δημήτρης Μπούρας (περιοδικό «Κ» *Καθημερινῆς* 12.2.2006) ὁ σκηνοθέτης «παγιδεύεται σέ ἓναν ὑπολανθάνοντα μισογυνισμό... ἘΟ ἀνδρας εἶναι πραγματικά ἐλεύθερος στή Φύση, ὅπου ἀνακαλύπτει τή φύση του (ἡ ὁμοφυλοφιλία)... ἘΗ γυναίκα, πού μέ ἐξαιρέση τό ρόλο της ὡς μητέρα περιγράφεται ἐπιμελῶς σάν ἓνα ἀξιοθρήνητο πλάσμα, τόν παγιδεύει στήν οἰκογένεια. Κατ' ἐπέκτασιν τούτων, τό ἐλεύθερο πνεῦμα καί ἡ φύση τοῦ ἀνδρα εὐνοχίζονται γιά νά συγκροτήσουν τό θεμέλιο τῆς κοινωνίας. Οἱ περισσότερες ταινίες τοῦ Ἰγγλου σκηνοθέτη τῆς ταινίας, εἶναι διεισδυτικές ἠθογραφίες, μέ τήν οἰκογένεια νά βρίσκεται σέ μιά διαδικασία μετάδωσης ἀπό τό παλιό στό καινούργιο, τό ὁποῖο, ὅμως, ἐδῶ ἀποφεύγεται σκοπίμως νά διατυπωθεῖ».

Πρώτη δημοσίευση: Ἐφημ. Ἀγγελιοφόρος, 23.2.2006

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΝΗΜΗ

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ

της Φανής Μήτσου - Θεοδωρίδου*

Ἦρθε στή νέα του θέση ὁ κύριος ἐπιθεωρητής κι εἶπε ὁ ἄνθρωπος νά κάνει σωστά τήν δουλειά του. Ἦξερε, πώς ὅλα τά σχολεῖα τοῦ Πωγωνίου τόν περίμεναν. Ἄρχισε ἀπό τήν πρώτη μέρα ν' ἀνεβαίνει κορφές, νά κατεβαίνει ράχες, νά περνᾶ ρεματιές, νά προσπερνᾶ κακοτοπιές καί νά πηγαίνει παντοῦ. Στόν δάσκαλο μέ τό ἕνα παιδί, στόν ἄλλον μέ τά τρία, μέ τά πέντε, μέ τά ἕξι, μέ τά δώδεκα. Πῆγε στό Βασιλικό, στήν Ρουσιά, στό Μολυβδοσκεπάστο, στό Δολό, σέ ὅλα. Κι' ὅταν κάθισε καί μέτρησε τά χαρτιά του, ἔβλεπε, πώς κάτι τοῦ ξέφυγε, κάτι τοῦ ἔλειπε. Κοίταξε-ξανακοίταξε καί τό βρῆκε. Νά καλέ, στήν Ράχη δέν πῆγε. Φώναξε τόν βοηθό του.

- Δημήτρη! Αὐριο φεύγω γιά τήν Ράχη. Θά λείπω ὅλη τή μέρα. Ὅπως βλέπω στό χάρτη πέφτει λίγο μακριά.

Ἦσκασε στά γέλια ὁ Δημήτρης. Ἄκου καλέ, θά πάει καί θά γυρίζει τήν ἴδια μέρα ἀπό τήν Ράχη.

- Ἄχ, κύριε ἐπιθεωρητά μου, ξέρεις ποῦ βρίσκεται ἡ Ράχη; Ξέρεις πόσες κορφές, πόσες βουνοπλαγιές, πόσες χαράδρες θέ νά περάσεις, γιά νά βρεθεῖς στήν Ράχη; Ἄν δέν μυρίσει Ἄνοιξη, μήν τό τολμήσεις.

- Μά τί λές Δημήτρη; Θά ἀφήσω τό σχολεῖο, τά παιδιά, τόν δάσκαλο ἕναν χειμώνα χωρίς ἐπίσκεψη; Κι ἄν κάτι χρειάζονται; Μονάχα πές μου, πῶς θά πάω, μέ τί μέσο.

- Σᾶς προειδοποιῶ εἶναι δίπλα, σύριζα στά Ἀλβανικά τά σύνορα. Ἄς ἔρθει ἡ Ἄνοιξη καί μαζί θά πᾶμε. Τώρα μονάχα μέ τό μουλάρι τοῦ παπᾶ μπορεῖς νά πᾶς. Ἄν σᾶς τό δώσει γιά τόσες μέρες. Μονάχα ὁ παπάς ἔχει τόσο γερό μουλάρι. Βλέπεις, νύχτα καί μέρα, χειμώνα καλοκαίρι, πρέπει νά προλάβει τόσα χωριά. Ἄσε τά ἀπρόοπτα, ἄν κάποιοι τόν ζητήσουν. Θά σοῦ τό δώσει ὁμως;

Ἔδωσε ὁ παπάς τό μουλάρι στόν κύριο

ἐπιθεωρητή, πῆρε στά χέρια του τόν χάρτη καί ξεκίνησε. Ρώτησε, ξαναρώτησε καί κάποιον πρῶτο ἔφθασε στό χωριό, στή Ράχη. Τόν πρῶτο χωρικό, πού βρῆκε, τόν ρώτησε κατά ποῦ πέφτει τό σχολεῖο.

- Ξενομερίτης θά εἶσαι, τοῦ εἶπε αὐτός. Γιατί, ὅλοι σέ τοῦτα τά μέρη, σέ τοῦτα τά χωριά, ξέρουμε, πώς τά σχολεῖα εἶναι χτισμένα δίπλα στίς Ἐκκλησιές. Ἄπό τά χρόνια τοῦ Πατρο-Κοσμᾶ μέχρι τά σήμερα, οἱ Ἐκκλησιές δίνουν οἰκόπεδα γιά νά χτιστοῦν σχολεῖα. Τᾶχα δέν τῶχεις ἀκουστά; Ὅπου καμπαναριό, ἐκεῖ καί τό σχολεῖο. Κατάλαβες ποῦ θά τό βρεῖς;

Ὁ ἐπιθεωρητής κατάλαβε κι ἔσκυψε τό κεφάλι. Πῆρε, λοιπόν, τό καλντερίμι κι ἔφθασε στό σχολεῖο. Μά τό βρῆκε κλειστό. Οὔτε δάσκαλος οὔτε παιδιά. Λές νά μπερδεύει τίς μέρες; Ὅχι! Οὔτε γιορτή οὔτε Κυριακή ἔχουμε σήμερα. Νά κάνει τόσον δρόμο καί νά μή βρεῖ κανέναν. Ρώτησε μερικούς. Κανείς δέν ἤξερε νά τόν πληροφορήσει γιά δάσκαλο καί γιά παιδιά. Δέν τόν χωροῦσε ὁ τόπος. Εἶπε νά ξαποστάσει λίγο καί νά σκεφτεῖ τόν γυρισμό. Δέν πρόλαβε. Ἄπό μακριά ἀκουστήκαν τραγούδια, φωνές, γέλια καί ἡ σφυρίχτρα τοῦ δασκάλου. Κάτι τοῦ εἶπαν οἱ χωρικοί κι ὁ δάσκαλος τρεχάτος φτάνει στό σχολεῖο.

Ἄλαλος ἀντικρίζει τόν προϊστάμενό του. Κατάλαβε ποιός ἦτανε καί πόσο ζύγιζε αὐτό γιά κεῖνον. Μέ κομμένη τήν ἀνάσα, μέ πικραμένη γλῶσσα ἀρχίζει τήν ἀπολογία.

- Μά πάλι τήν ἔπαθα, πάλι τήν ἴδια μέρα, πρῖν ἀπό ἕνα χρόνο, ἦρθε κι ὁ ἄλλος καί δέν μέ βρῆκε καί τῶγραψε στά χαρτιά του. Τί νά σοῦ πῶ κύριε προϊστάμενε! Τί νά ὁμολογήσω. Ἄτυχος εἶμαι, δύσμοιρος. Αὐτό νά τό πιστέψεις. Ἄχ ἡ ψυχὴ μου, αὐτὴ ἡ ψυχὴ μου, ποῦ δέν μπορεῖ νά κάνει πίσω.

- Στάσου, δάσκαλέ μου. Πές μου ποῦ ἦσου-

* Ἄπό τό βιβλίο της «Ἄναμνήσεις καί βιώματα», Θεσσαλονίκη 1988.

να; Ποῦ τά πηγες τά παιδιά; Τί εἶναι σήμερα κι ἔκλεισες τό σχολεῖο; Πᾶμε μέσα νά τά ποῦμε ἤσυχα. Σχόλασε τά παιδιά. Κοντεύει νά βραδυάσει.

Πήγανε μέσα, καθίσανε δίπλα στήν σόμπα. Καί τοῦ δασκάλου καί τοῦ ἐπιθεωρητῆ τά πόδια ἔπρεπε νά στεγνώσουν. Ὁ δάσκαλος πῆρε βαθεῖά ἀνάσα κι ἄρχισε:

- Ξέρεις, καμιά φορά μέ πιάνει τό μεράκι. Μέ πιάνει ἢ λαχτάρα νά τραγουδήσω. Νά τραγουδήσω Ἑλληνικά, γιά κείνους κεί, τούς σκλάβους πατριῶτες, πού βρίσκονται μέσα στήν ζούγκλα τῶν Ἀλβανῶν, μέσα στήν Βόρειο Ἡπειρο. Ἔτσι καί σήμερα, πῆρα τά ἐννιά παιδιά μου καί ξεκινήσαμε γιά τήν ραχούλα τοῦ Ἀη-Λιά. Ἀκριδῶς ἐκεῖ, μέσα ἀπό τά σύρματα εἶναι ἓνα σχολεῖο. Πῆρα πληροφορίες, πῶς πᾶνε σ' αὐτό πολλά Ἑλληνόπουλα. Πιάνουμε, πού λέτε, τήν πλαγιά κι' ἀρχίζουμε τό τραγούδι. Τό Ἑλληνικό, τό κλέφτικο, τό Ἡπειρώτικο. Ἔχουμε καί τόν Δῆμο, πού παίζει στήν φλογέρα του κάθε σκοπό Ἑλληνικό, κρατᾶ ἀπό τόν παππού του. Βάζω, λοιπόν, τά παιδιά καί τραγουδοῦν δυνατά, πολύ δυνατά, μ' ὄλη τους τήν καρδιά, ὅσα τραγούδια τῆς Πατρίδας ξέρουν. Καί θάματα, ἀλήθεια, πῶς τραγουδοῦν οἱ Ἡπειρώτες.

Μόλις μᾶς βλέπουν τά σκλαδόπουλα μέ χιόνι, μέ βροχή, στέκονται ἀκίνητα ν' ἀκολουθήσουν τό τραγούδι μας. Καί γώ κάνω τοῦτες τίς σκέψεις:

Ἄν τά σύρματα, πού εἶναι μπροστά μου, ἦτανε βολετό νά μπαίνανε πενήντα μέτρα παρά πέρα, τοῦτα τά κακόμοιρα δέν θάταν μαθητές μου; Δέν θάμουν δάσκαλός τους; Δέν θάχαν κάποιο μερδικό στίς ὥρες τῆς διδασχῆς μου; Μιά μέρα στίς δεκαπέντε, στίς εἴκοσι νά μὴν τούς τήν χαρίζω; Καί πιό πολύ ἢ σημερινή, 17 Φλεβάρη, πού ψήφισαν τότε τό 1914 τήν Αὐτονόμησή τους! Ἄχ νά τά βλέπατε σήμερα, πῶς χτυπούσανε παλαμάκια, πῶς τρέχανε δάκρυα τά γλυκά τους ματάκια. Ἀκοῦνε τήν γλῶσσα τους, ἀκοῦνε τούς σκοπούς τῆς φυλῆς τους. Ἄχ τά δόλια, τί ξύλο τρῶνε ἀπό τόν δάσκαλό τους! Μά ἐκεῖνα ἐκεῖ, σάν τά ριζωμένα δέντρα, ἀσάλευτα περιμένουν, νά ἀκούσουν ὡς τό τέλος ὅλα τά τραγούδια καί τόν Ἑθνικό μας Ὑμνο. Νά τόν λένε μαζί μας, καθαρά, δυνατά καί τά χαστούκια τῶν δα-

σκάλων νά πέφτουν βροχή. Τί λές, καλέ μου, μπορῶ νά σταματήσω νά στέλνω τοῦτο τό μήνυμα; Τοῦτο τό μεγάλο μήνυμα, πῶς κάποιοι νοιάζονται γι' αὐτούς τούς σκλάβους; Καί ξέρεις, δυό φορές κάνουμε τήν Ἑθνική γιορτή. Μιά στό Ἡρώο τοῦ χωριοῦ καί μιὰ στήν ραχούλα τοῦ Ἀη-Λιά.

Ὁ κύριος Ἐπιθεωρητής δέν ἄντεξε ἄλλο. Σηκώθηκε κι ἔσφιξε στήν ἀγκαλιά του τόν δάσκαλο.

- Δάσκαλέ μου! Λεβέντη, δάσκαλέ μου. Ξεχασμένη ἦρωα, στήν μακρινή αὐτή γωνιά. Γιά σένα ἔγραψε, πῶς δέν σέ βρῆκε στό καθῆκον ὁ ἄλλος;

Ἄφησαν κι' οἱ δυό τά δάκρυά τους ποτάμια νά κυλήσουν. Χαλάλι ὁ κόπος του νά φθάσει ὡς ἐδῶ. Τόση συγκίνηση, τόση περηφάνια, ὄχι δέν ἔνοιωσε ὡς τώρα, γιά κανέναν δάσκαλο.

Ἐκλαψαν ὥρα πολλή. Καί σάν ἀπόσωσαν τό κλάμα γιά τήν χαμένη Ἡπειρο, εἶπαν νά δάλουν μιὰ βουκιά ψωμί στό στόμα.

-Θᾶλεγα νᾶρθεις στό σπιτικό μου, κύριε προϊστάμενε, μά ντρέπομαι, γιατί εἶναι φτωχικό.

- Θά εἶναι τιμή γιά μένα νά ρθῶ στό σπίτι σου. Μά ἄκου, συνάδελφοι εἴμαστε, τ' ἀκοῦς;

Καθαρό, πεντακάθαρο τό σπίτι τοῦ δασκάλου. Κι' ἦρθαν ἀμέσως στή σκέψη του, ὅλες ἐκεῖνες οἱ αἰτήσεις, πού ἀντιμετώπιζε στό Γραφεῖο του, γιά μεταθέσεις, γιά καλοπέραση, γιά ἀτέλειωτες ἄδειες, γιά χίλια παράπονα. Καί βρῆκε ἐδῶ, στά Ἀλβανικά τά σύνορα, αὐτό τό παλληκάρι νά μὴ νοιάζεται γιά τίποτα, παρά τό πῶς θά φέρει στά σκλαδόπουλα τό Ἑλληνικό τραγούδι. Μῆτε μετάθεση, μῆτε προνόμια ζήτησε ποτέ, ἀπό κανέναν. Μείνανε ἀργά, μέχρι τά ξημερώματα νά λένε καί νά λένε, πάνω στά καθαρά, μάλλινα στρωσίδια. Ὁ δάσκαλος, ὁ ξεχασμένος βρῆκε κάποιον, πού τόν ἄκουγε μ' ἀδελφική συμπόνια. Βρῆκε κάποιον ν' ἀνοίξει τήν ψυχὴ του.

-Ξέρεις, συνάδελφε, ὅπως ζητᾶς νά σ' ὀνομάζω, εἶχα μεγάλα ὄνειρα καί τό μυαλό μου ἔκοβε, ὅπως μοῦ λέγανε στά Γιάννενα. Μά ἐδῶ στή Ράχη, ἔνοιωσα ταγός τοῦ γένους καί τῆς φυλῆς. Μ' ὄλη τή δόξα καί τήν ἱεραρχία τοῦ κλάδου δέν ἀλλάζω τά τραγούδια στόν Ἀη-Λιά. Εἶμαι ἢ φωνή τῆς Ἑλλάδας στούς

σπλαθωμένους. Δέν θά μπορέσω νά ζήσω ἄλλοῦ, χωρὶς νά τραγουδῶ γιὰ τὰ σκλαβό-
πουλα.

- Δάσκαλε, αἰτέ τῆς Ἡπείρου, φλογέρα τοῦ
Κρουστάλλη, λεβέντη τῆς φυλῆς, τραγούδα,
τραγούδα, δυνατά καί σύ καί τὰ παιδιά σου.
Τραγούδα, γιὰ τούς σκλάβους, γιὰ τούς δύ-
στυχους. Σκόρπα σ' αὐτούς παλμό ἀπό τόν
παλμό σου, κουράγιο ἀπ' τό κουράγιο σου,
ψυχὴ ἀπ' τήν ψυχὴ σου. Τραγούδα, δάσκαλε.

Αὔριο δέν θάρθω στό μάθημα. Δέν μπορῶ
νά κατεβῶ ἀπ' τὰ ὕψη πού μ' ἀνέδασες. Μά σ'
ένα μήνα θά ξανάρθω. Τότε θά μείνω ὅλες τίς
ῶρες μαζί σου στό σχολεῖο. Καί ξέρω ἐγώ τί
θά γράψω στά χαρτιά μου. Κι' ὅταν τελειώ-
σουμε, θά πάρουμε, θά πάρουμε τὰ παιδιά

καί τόν Δῆμο μέ τήν φλογέρα καί θά πᾶμε μα-
ζί στήν ραχούλα τοῦ Ἑ-Λιᾶ. Ξέρεις, ἔχω κι
ἐγώ δυνατή φωνή, δάσκαλε. Θά πᾶμε νά τρα-
γουδήσουμε τραγούδια, νά τ' ἀκούσουν οἱ
σκλάβοι.

- Θά περιμένω. Ὅλοι θά περιμένουμε.
Ὅλοι μαζί θά πᾶμε. Θά πάρουμε καί ὄργανα,
βιολιά, νταούλια.

Πῆρε τόν δρόμο τοῦ γυρισμοῦ ὁ ἐπιθεωρη-
τής. Ἀπό τότε, κάθε φορά, πού διηγεῖται τήν
ἱστορία μέ τὰ τραγούδια τοῦ δασκάλου τῆς
Ράχης, μέχρι τὰ σήμερα ὁ ἐπιθεωρητής, ὁ Πα-
ναγιώτης ὁ Σαργιάννος, τὰ μάτια του βουρ-
κώνουν καί τρέχουν ποτάμι τὰ δάκρυα.

Καί γώ, ἡ δόλια, τ' ἄκουσα μέ τ' αὐτιά μου.

Finis Grecia!

Γέροντα, ἀκούγεται ὅλο καί συχνότερα τό ἐπιχείρημα ὅτι λόγω τῆς δυσκολίας τῆς
ἐλληνικῆς γλώσσης, οἱ μαθητές ἀφιερώνουν πολύ χρόνο καί κόπο γιὰ τήν ἐκμάθησί της,
ἐνῶ θά μπορούσαν νά διδάσκωνται τὰ ἀγγλικά καί ἄλλες ἐπίκαιρες γνώσεις πιό χρησι-
μες γιὰ τήν ἐπιδίωσί τους στήν ἐποχὴ μας.

— Ἐάν ἀρνηθοῦμε καί καταργήσουμε τήν ἐλληνική γλῶσσα, κόβουμε κάθε γέφυρα
μέ τό παρελθόν μας. Ἀποσπώμεθα ἀπό τίς ρίζες μας. Μετά ἀπό μερικές δεκαετίες θά
ἐμφανιζώμεθα ὡς ἕνας λαός νομάδων, πού ἀπέκτησε κρατική ὑπόστασι καί ἐθνική
ὄντοτητα τό σωτήριο ἔτος 1976! Ἱστορία τριῶν χιλιάδων χρόνων ἐλληνισμοῦ, κλασσι-
κοῦ καί βυζαντινοῦ, χριστιανικοῦ, διαγράφεται μέ μία μονοκονδυλιά. Φαντάσου τήν
κοινωνία μας μετά ἀπό 20 καί 30 χρόνια, πού τὰ παιδιά τὰ σημερινά θά εἶναι τότε ἡ ἰθὺ-
νουςα τάξις τῆς κοινωνίας. Δέν θά μποροῦν νά διαβάσουν οὔτε Παπαρρηγόπουλο.

Ὅλη ἡ γραμματεία ἡ μέχρι σήμερον γραφεῖσα, θά εἶναι γιὰ πολτοποίησι. Αἶ, τί μεγα-
λύτερη ἐθνική συμφορὰ μπορεῖ νά γίνῃ ἀπ' αὐτό; Ἡ Μικρασιατική; Εἶναι μικρὴ μπρο-
στά σ' αὐτό. Ἡ Κυπριακή; Εἶναι μικρὴ ἐπίσης. Τό ὅτι μετά ἀπό δύο-τρεῖς γενεές θά ἐμφα-
νιζώμεθα τελείως ἀποκομμένοι ἀπό τό παρελθόν μας· τό παρελθόν μας θά εἶναι ἕνα ἐρμη-
τικά κλεισμένο ντουλάπι, τό ὁποῖο κανεὶς δέν θά μπορῇ ν' ἀνοίξῃ καί νά πλησιάσῃ· μία
γραμματεία τριῶν χιλιάδων ἐτῶν θά εἶναι ἀπρόσιτη. Αὐτό εἶναι ἀσύλληπτα χειρότερο!

Μᾶς πῆραν τήν Μικρὰ Ἀσία. Ἐθνική τραγωδία! Ὁ ἐλληνισμός ὅμως, δόξα τῷ Θεῷ,
ἔμεινε. Θά ἔλεγα ὅτι καί μεγαλούργησε τό 1940-41. Καταλήφθηκε ἕνα μέρος τῆς Κύ-
πρου. Πονᾶμε βαθύτατα. Μᾶς πνίγει ἡ ἀδικία. Δέν χάθηκε ὅμως ὁ ἐλληνισμός. Ὁ ἐλλη-
νισμός τείνει νά χαθῇ μ' αὐτά πού κάνουμε τώρα. Σ' αὐτὴ τήν χοάνη, πού λέγεται Ε.Ε., σ'
αὐτὴ τήν πανσπερμία τῶν ἐθνῶν, μετά ἀπό λίγο θά μᾶς ἀφομοιώσουν τελείως. Μετά ἀπό
λίγο θά καθιερώσουν φωνητικὴ ὀρθογραφία. Καί τό ἐπόμενο βῆμα θά εἶναι τό λατινικό
ἄλφάβητο. Ὅποτε, ὅπως ἔλεγον καί στό Ζάλογγο, θά ἰσχύσῃ τό «ἔχετε γειὰ βρουσούλες,
λόγγοι, βουνά, ραχοῦλες». Finis Grecia!

Ἀπό τό βιβλίον τοῦ μακαριστοῦ ἀρχιμανδριτοῦ Ἐπιφανίου Θεοδοροπούλου
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα, ἔκδ. Ἱ. Ἑσυχ. Κεχαριτωμένης Τροιζήνης, 2003, σ. 149-150.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΝΑΟΥ ΣΕ ΕΤΕΡΟΔΟΞΟΥΣ;

Ἀπό τόν θεολόγο κ. Παναγιώτη Σημάτη ἐλάβαμε ἀπό τό Αἴγιο τό ἔξης κείμενο:

«Στίς 4.2.2006 στούς “Νέους Ὁρίζοντες” ἔγινε συγκέντρωση κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας μετά ἀπό πρόσκληση τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Ἀμβροσίου καί μέ παρουσία παπικοῦ ἱερέα. Θέμα: Παραχώρηση αἵθουσας ἢ ναοῦ γιά τίς λατρευτικές ἀνάγκες τῶν παπικῶν πού κατοικοῦν στήν Αἰγιαλεία, μετά ἀπό αἴτησή τους.

Ἀπό ὅ,τι μπορέσαμε νά μάθουμε, μετά ἀπό εἰσήγηση ἀρχιμανδρίτη-θετική γιά αὐτήν τήν παραχώρηση- τό θέμα μπῆκε σέ ψηφοφορία κατά τήν ὁποία: 17 ψήφισαν τήν παραχώρηση κάποιας αἵθουσας γιά τίς θρησκευτικές ἀνάγκες τῶν 20-25 ΡΚαθολικῶν τῆς περιοχῆς μας, 6 ψήφισαν τήν παραχώρηση κάποιου παρεκκλησίου καί περί τούς 6 ψήφισαν νά μήν παραχωρηθεῖ κανένας ἐκκλησιαστικός χώρος, δεδομένου ὅτι α) αὐτό ἀντίκειται στούς Ἱερούς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας καί β) διότι ἡ φροντίδα γιά τήν ἐξασφάλιση λατρευτικοῦ χώρου τῶν Παπικῶν ἀνήκει στούς ἴδιους τούς ἐνδιαφερομένους.

Ἡ Ἱερατική Σύναξη, ἐλύθη χωρίς ἀπόφαση, παρά τήν ψηφοφορία, γιατί ὁ Σεβασμιώτατος -κατά τίς διασταυρωμένες πληροφορίες μας- εἶπε πώς τήν τελική ἀπόφαση θά τήν πάρει ὁ ἴδιος. (“Ἄρα, οἱ κληρικοί εἶναι διακοσμητικά ὄργανα, οἱ δέ λαϊκοί «παρίες»).

Αὐτό ἔγινε γνωστό στούς χριστιανούς τοῦ Αἴγιου καί προκάλεσε μεγάλη πικρία, ἀναταραχή, σκανδαλισμό τῶν συνειδησέων καί, παράλληλα, μεγάλα ἐρωτηματικά:

1. Οἱ Ναοί κτίζονται ἀπό τό ὑστέρημα τοῦ λαοῦ, πού ἔχει καί τό οἰκονομικό κόστος τῆς συντήρησής τους. Δέν ἔπρεπε νά κληθοῦν

στήν Σύναξη καί λαϊκά μέλη γιά νά ἐκφέρουν γνώμη; (πράγμα πού ἔκανε ὁ Σεβασμιώτατος πρὸ ἐτῶν γιά ἐλάσσονος σημασίας θέμα). Ἡ μήπως δέν συνέφερε ἡ συμμετοχή τους, ὅπως διαφάνηκε ἀπό τήν μή «ἀπόφαση»; Τελικά ἡ διαχείριση τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἔχει δοθεῖ ἐν λευκῷ στόν Μητροπολίτη;

2. Σέ ποιά θεολογική δάση ἐτέθη τό θέμα; Ἐλήφθησαν ὑπ’ ὄψιν οἱ Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας καί ἡ Θεολογία τῶν ἁγίων;

3. Δέν ἔχουν οἱ Παπικοί τήν δυνατότητα νά νοικιάσουν ἕνα χῶρο γιά τίς λατρευτικές τους ἀνάγκες; Θρησκευτικές ὁμάδες ὑποδέστερες ἀριθμητικά ἔχουν στό Αἴγιο λατρευτικό χῶρο. Οἱ ΡΚαθολικοί ἀδυνατοῦν νά ἀποκτήσουν; Ἀπευθύνθηκαν πρῶτα στόν Πάπα (καί τίς Τράπεζες τοῦ Βατικανοῦ) καί δέν τοῦς ἱκανοποίησε τήν ἐπιθυμία τους; Κι ἂν ναί, μήπως πίσω ἀπό τό ὅλο θέμα κρύβεται ἡ προσπάθεια τῶν ΡΚαθολικῶν νά διεισδύσουν στίς ὀρθόδοξες περιοχές γιά νά ἀμβλύνουν τό αἰσθητήριο τοῦ λαοῦ συγχρωτιζόμενοι μαζί μας, ὥστε νά ἐξισωθεῖ σιγά-σιγά ἡ Ἀλήθεια μέ τήν αἵρεση; Καί σέ ὅλα αὐτά ποιός εἶναι ὁ ρόλος τοῦ Ἐπισκόπου; νά ὑποδοθηθεῖ τίς προσηλυτιστικές προσπάθειές τους;

4. Ὁ εἰσηγητής καί κάποιοι ἱερεῖς ὑποστήριξαν πώς πρέπει νά παραχωρήσουμε ναό ἢ τόν χῶρο πού χρειάζονται, δείχνοντας ἔτσι ἀγάπη. Ὅμως οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας λένε στούς Κανόνες τά ἀντίθετα, ὄχι βέβαια ἀπό ἔλλειψη ἀγάπης (αὐτή ἄς τή δειξομε στήν καθημερινή μας ἐπαφή μέ τούς ἐτεροδόξους ἢ τοῦς ἐχθρικά διακειμένους πρὸς τήν πίστη μας), ἀλλά διότι ἔτσι ἐξοικειωνόμαστε πρὸς τίς αἰρετικές διδασκαλίες τους, καί χάνομε τήν ἀλήθεια τῆς πίστεως».

ΕΙΜΑΙ ΠΡΟΘΥΜΟΣ ΝΑ ΣΤΕΡΗΘΩ ΤΟ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΟ ΜΟΥ

Στή γαλλική εφημερίδα *Le Monde* (6.12.2005) δημοσιεύθηκε ή παρακάτω έπιστολή τήν όποία ύπογράφει ό ίταλός διανοούμενος Giorgio Agamben. Κρίναμε τήν έπιστολή σημαντική, έπειδή τό πρόβλημα τών νέων βιομετρικών διαβατηρίων μέ «τσιπάκι», άπασχολεί πλήθος πιστών γι' αυτό και τή δημοσιεύουμε.

«Όταν, στό τέλος τοῦ 19ου αιώνα, ό Γάλλιον στήν Ἀγγλία άρχισε τίς έρευνές του πάνω στή ψηφιακά άποτυπώματα και ό Μπερτιγιόν στή Γαλλία έφηϋρε τή δικαστική φωτογραφία «για τήν άνθρωπομετρική ταυτοποίηση» (αὐτός ήταν ό όρος τής έποχής), τέτοιου είδους διαδικασίες έπιφυλάσσονταν άποκλειστικά για τούς ύπότροπους έγκληματίες. Σήμερα, άρχίζει νά διαγράφεται μία κοινωνία όπου εκφράζεται ή πρόθεση νά έφαρμοστοῦν σέ όλους τούς πολίτες μηχανισμοί πού μέχρι πρότινος προορίζονταν μόνο για τούς έγκληματίες. Σύμφωνα μέ ένα σχέδιο πού θρίσκειται ήδη στό στάδιο τής ύλοποίησης, ή συνήθης σχέση τοῦ Κράτους προς αὐτό τό όποιο ό Ρουσό άποκαλοῦσε «τά μέλη του ήγεμόνα» θά είναι ή βιομετρία, δηλαδή ή γενικευμένη ύποψία. Όσο οί πολίτες, ύπό τήν πίεση τής αύξουσας άποπολιτικοποίησης τών μεταβιομηχανικών κοινωνιών, άποσύρονται άπό κάθε είδος πολιτικής συμμετοχής, βλέπουν νά τούς μεταχειρίζονται όλο και περισσότερο σαν δυνάμει έγκληματίες. Τό πολιτικό σωμα έγινε έτσι έγκληματικό σωμα. Οί κίνδυνοι άπό μία τέτοια κατάσταση είναι προφανείς σέ όλους, εκτός άπό εκείνους πού άπλούστατα άρνούνται νά δοῦν. Δέν είναι άρκετά γνωστό ότι οί φωτογραφίες άπό τά δελτία ταυτότητας και τίς επαγγελματικές κάρτες επέτρεψαν

στίς άστυνομίες τών ναζί στίς κατεχόμενες χώρες νά έντοπίσουν και νά καταγράψουν τούς Έβραίους, και έτσι διευκόλυναν τόν εκτοπισμό τους. Τί θά συμβεί τήν ήμέρα πού μία δεσποτική έξουσία θά έχει στή διάθεση τής τή βιομετρική καταγραφή ενός όλόκληρου πληθυσμού; Αυτό όμως είναι ακόμα περισσότερο άνησυχητικό άπ' τή στιγμή πού οί ευρωπαϊκές χώρες, άφοῦ επέβαλαν τόν βιομετρικό έλεγχο στους μετανάστες, έτοιμάζονται νά τόν επιβάλουν σέ όλους τούς πολίτες τους. Οί λόγοι άσφαλείας πού επικαλούνται ύπερ αὐτών τών έπαίσχυντων πρακτικών δέν είναι πειστικοί, διότι οί πρακτικές αυτές, αν μπορούν νά έμποδίσουν τήν ύποτροπή, είναι βεβαίως άχρηστες για νά άποτρέψουν τήν πρώτη τέλεση ενός άδικήματος ή μιας τρομοκρατικής πράξης. Ἀπ' τήν άλλη, είναι άπολύτως άποτελεσματικές για τόν μαζικό έλεγχο τών άτομων. Τήν ήμέρα πού ό βιομετρικός έλεγχος θά έχει γενικευθεί και πού ή έπιτήρηση μέσω κάμερας θά έχει καθιερωθεί σέ κάθε δρόμο, κάθε κριτική και διαφωνία θά έχει γίνει άδύνατη. Οί νεαροί φοιτητές πού στίς 17 Νοεμβρίου κατέστρεψαν τίς βιομετρικές συσκευές στήν καντίνα τοῦ Λυκείου τοῦ Gif-sur-Yvette έδειξαν ότι νοιάζονται πολύ περισσότερο για τίς άτομικές έλευθερίες και τή δημοκρατία άπό εκείνους πού είχαν άποφασίσει ή άποδεχθεί χωρίς άντιρρήσεις τήν έγκατάστασή τους. Έκφράζω τήν άλληλεγγύη μου προς τούς Γάλλους φοιτητές και δηλώνω δημόσια ότι **θά άρνηθώ νά ύποβλήθω σέ όποιαδήποτε βιομετρικό έλεγχο, και ότι είμαι έτοιμος νά στερηθώ για αὐτό τό λόγο τό διαβατήριό μου,** καθώς και όποιοδήποτε έγγραφο άποδεικτικό τής ταυτότητας».

Ἡ Παρακαταθήκη στό Διαδίκτυο φιλοξενηται στον Διαδικτυακό Τόπο
ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΛΟΓΟΣ

στή διεύθυνση

www.orthodox.net.gr

Συνιστοῦμε επίσης τήν έπίσκεψη στήν ιστοσελίδα:

www.orthros.org

✿ † † † ✿ ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ✿ † † † ✿

✧ Νικολάου ΄Ι. Σταυριανίδη, *Πνευματική διάβρωση*, έκδ. Νεκτάριος Παναγόπουλος, ΄Αθήνα 2004, σσ. 504, σχήμα 14x20.5 εκ.

Ο κ. Νικόλαος Σταυριανίδης είναι Πρωτοδίκης Διοικητικών Δικαστηρίων και κάτοχος μεταπτυχιακών τίτλων από τό Πανεπιστήμιο τής Σορβόνης στό Δημόσιο Δίκαιο καί τή Φιλοσοφία τοῦ Δικαίου. Συγχρόνως ἔχει ἀσχοληθεῖ ἐπί μακρόν μέ τήν καταστροφική ἐπιρροή τῶν συγχρόνων αἰρέσεων στά θεμέλια τοῦ πολιτισμοῦ μας.

Μᾶς ἔχει δώσει καί ἄλλα σημαντικά βιβλία, ὅπως τά: 1. *Θρησκευτική ἐλευθερία*, 2. *Θρησκευτική ἐλευθερία καί Εὐρώπη* καί 3. *Νέα ΄Εποχή*.

Στό παρόν βιβλίο του *Πνευματική διάβρωση* προσεγγίζει τό θέμα του τόσο ἀπό νομικῆς ὅσο καί ἀπό ποιμαντικῆς πλευρᾶς. Ἡ ἀναφορά του στίς πολιτικές διαστάσεις τῆς πνευματικῆς διαβρώσεως, εἶναι –λόγω τῆς δικαστικῆς του ιδιότητος– διακριτική ἀλλά συγχρόνως καί οὐσιαστική.

Γιά τήν θρησκευολογική, κοινωνική καί ποιμαντική βάση τῆς ἐργασίας του, ὁ ἴδιος παραπέμπει στό ἔργο τοῦ μακαριστοῦ πατρός

Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε στενός συνεργάτης, ἐνώ γιά τήν θεολογική καί δογματική βάση παραπέμπει στό ἔργο τοῦ ἐπίσης μακαριστοῦ πατρός ΄Ιωάννου Ρωμανίδη.

Παραθέτουμε τούς τίτλους τῶν ἐνοτήτων τοῦ βιβλίου:

Πνευματική Διάβρωση, ΄Ελευθερία λόγου καί πολίτευμα σιωπῆς, ΄Ελευθερία καί Ρωμιοσύνη, Ἡ Διάβρωση ἐντός τῆς ΄Εκκλησίας, Οἱ Βάρβαροι ἐκτός καί ἐντός τῆς ΄Εκκλησίας, Ποιμαντική Διακονία, Ἡ πρόκληση στόν πολιτισμό μας ἀπό τίς ἐλευθεριοκτόνες (ὀλοκληρωτικές) αἰρέσεις: διάβρωση καί τρομοκρατία, Ἡ μυστική διδασκαλία τῆς Θεοσοφίας, Ποιμαντικές προτάσεις καί ἀπαντήσεις ἀπέναντι στήν ἀλλοίωση τοῦ ΄Ορθοδόξου πολιτισμοῦ περιβάλλοντος, Τρόποι ἀντιμετώπισεως τῆς πνευματικῆς διαβρώσεως, Κοινοβουλευτικές ἀπαντήσεις τῆς Εὐρώπης στήν πνευματική διάβρωση, ΄Ορθόδοξες Χριστιανικές ἀπαντήσεις στήν πνευματική διάβρωση τοῦ κράτους.

Σκέψεις γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς «Νέας ΄Εποχῆς» στό Νομικο-πολιτικό πεδίο, ΄Ορθόδοξες Χριστιανικές Προτάσεις γιά τό Κράτος.

Ἡ Παρακαταθήκη παρακαλεῖ γιά τή συνδρομή σας

Γιά τήν ἀποστολή τῆς συνδρομῆς σας (ἐσωτερικοῦ 10 εὐρώ, ἐξωτερικοῦ 30 εὐρώ καί Κύπρου 7 λίρες Κύπρου) μπορεῖτε νά χρησιμοποιήσετε τήν ἐνθετη ταχυπληρωμή, ἡ ὁποία ἔχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος ἀπό τίς ἄλλες ταχυδρομικές ἐπιταγές ἢ νά καταθέσετε χρήματα σέ ἕναν ἀπό τούς δύο τραπεζικούς λογαριασμούς πού ἀναγράφονται κατωτέρω:

Ἐθνική Τράπεζα: 421/614374-15 καί Alpha Τράπεζα Πίστεως: 815-002101-039454.

Στήν τελευταία αὐτή περίπτωση τῆς καταθέσεως μέσω Τραπεζῆς, παρακαλοῦμε νά γράψετε ὅποσδήποτε τό ὄνομά σας στό παραστατικό καταθέσεως πού συμπληρώνετε στήν Τράπεζα, ὥστε νά μποροῦμε νά τό πληροφορηθοῦμε καί νά σᾶς ἀποστείλουμε καί τήν σχετική ἀπόδειξη. Ἡ ἀπόδειξη συνδρομῆς ἢ δωρεᾶς μπορεῖ νά ἐπισυναφθεῖ στή φορολογική σας δήλωση, γιά νά ἐκπέσει τό ποσό αὐτό ἀπό τήν ΄Εφορία.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

**Καί ἀποκατάσταση τοῦ Ἰούδα
σχεδίαζε τό Βατικανό**

Στόν διεθνή καί στόν ἑλληνικό τύπο ὅλο τόν Ἰανουάριο ὑπῆρξαν πολλά δημοσιεύματα γύρω ἀπό αὐτό τό θέμα. Τό σκεπτικό βέβαια τοῦ Βατικανοῦ γιά τήν «ἀθώωση» τοῦ Ἰούδα εἶναι παιδαριῶδες καί δείχνει πόσο ἡ δυτική θεολογία ἔχει ἀποξενωθεῖ ἀπό τήν πατερική ἐρμηνευτική. Ἡ ἀποκατάσταση τοῦ Ἰούδα λένε οἱ παπικοί ἱστορικοί, καί ὅσοι βρῖσκονται πίσω ἀπό αὐτή τήν κίνηση πρέπει νά γίνεῖ ἐπειδή ὁ Ἰούδας ἔπαιξε τό ρόλο του στήν πραγματοποίηση τοῦ θεϊκοῦ σχεδίου γιά τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου διά τῆς σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ. Καί ρωτοῦν: Ἐάν δέν ἦταν ὁ Ἰούδας, πῶς θά σταυρωνόταν ὁ Χριστός;! Αὐτό πού δέν μποροῦν ἢ δέν θέλουν νά καταλάβουν εἶναι ὅτι οἱ πράξεις μας ἀξιολογοῦνται κυρίως μέ βάση τή δική μας πρόθεση, τόν σκοπό μας. Καί ὁ Νέρων ἔγινε ἀφορμή νά ἀγιάσουν διά τοῦ μαρτυρίου χιλιάδες ἢ καί ἑκατομμύρια χριστιανοί. Αὐτό ὅμως δέν σημαίνει ὅτι θά ἀνακηρύξουμε ἅγιο τόν Νέρωνα ἐπειδή συνέβαλε στό νά ἀγιάσουν οἱ μάρτυρες. Καί ὁ διάβολος μέ τήν κακία του μᾶς βοηθεῖ νά ἀγιάσουμε. Σκοπός του ὅμως δέν εἶναι νά μᾶς ἀγιάσει ἀλλά νά μᾶς καταστρέψει.

Ἐπίσης τό κίνητρο τῆς «ἀθώωσης» ἢ καί ἀγιοποιήσεως (!) τοῦ Ἰούδα ἀπό τό Βατικανό εἶναι ἄλλο. Ὅπως διαβάζουμε, εἶναι ἡ βελτίωση τῶν σχέσεων τοῦ Βατικανοῦ μέ τούς Ἑβραίους. Στήν «ἀθώωση» τοῦ Ἰούδα –πιστεύουν οἱ ἐγκέφαλοι πού τήν μεθοδεύουν– ὅτι θά βοηθήσει καί ἡ δημοσίευση τοῦ «κατά Ἰούδαν Εὐαγγελίου», τό ὁποῖο τό παρουσιάζουν ὡς σπουδαῖο, ἐνῶ εἶναι νόθο (δέν τό ἔγραψε ὁ ἴδιος ὁ Ἰούδας, οὔτε φυσικά τό δέχεται ἡ Ἐκκλησία) καί ἀπηχεῖ τίς ἀπόψεις τῶν γνωστικῶν, αἰρετικῶν πού ἐπολέμησαν τήν Ἐκκλησία τούς πρώτους κυρίως αἰῶνες τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Τελικά, σύμφωνα πάντα μέ τά δημοσιεύμα-

τα, τό Βατικανό «κάνει πίσω» (πρός τό παρόν τοῦλάχιστον). Πρόκειται γιά τή γνωστή μέθοδο: Κάνει κανείς διερευνητικές κρούσεις. Μετῶ τίς ἀντιδράσεις. Φαίνεται νά ὑποχωρεῖ καί ἐπανέρχεται ἀργότερα.

**Συνεχίζεται ὁ κατήφορος
τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας**

Ἡ ἐφημερίδα *Καθολική* ὄργανο τῶν ἐν Ἑλλάδι παπικῶν καί οὐνιτῶν, στό φύλλο τῆς 7.2.2006 ἀφιερώνει ὅλη σχεδόν τήν πρώτη σελίδα γιά νά προβάλλει ἕνα νέο ἐπίτευγμα τοῦ οἰκουμενισμοῦ: τά ἐγκαίνια στήν πόλη Ντούμμαρ, ἔξω ἀπό τή συριακή πρωτεύουσα Δαμασκό, ἐνός ναοῦ πού θά τόν χρησιμοποιοῦν ἀπό κοινοῦ Ὁρθόδοξοι τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας καί οὐνίτες τῆς Συρίας (αὐτοαποκαλοῦνται «Ἑλληνοκαθολική Μελχιτική Ἐκκλησία»).

Τά ἐγκαίνια ἔγιναν στίς 4 Φεβρουαρίου 2005 ἀπό τόν Ὁρθόδοξο Πατριάρχη Ἀντιοχείας Ἰγνάτιο Δ' καί τόν Μελχίτη (οὐνίτη) Πατριάρχη Γρηγόριο Γ'. Ὁ ναός εἶναι ἀφιερωμένος στούς Ἀποστόλους Πέτρο καί Παῦλο. Οἱ δύο κοινότητες (Ὁρθόδοξοι καί Παπικοί) εἶναι συνιδιοκτήτες καί τοῦ ναοῦ ἀλλά καί ὅλων τῶν χώρων (αἵθουσες, γραφεῖα κλπ.) τοῦ συγκροτήματος.

Σχόλιο<Π>: Ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας εἶχε πεῖ ὅτι πρῖν ἀπό τήν πλήρη ἔνωση (κοινό ποτήριο) θά περάσουμε ἀπό μία φάση κατά τήν ὁποία «θά εἴμαστε στό ἴδιο τραπέζι ἀλλά ὁ καθένας θά τρώγει ἀπό τή δική του σούπα» [καί ὄχι ἀπό κοινή σούπα-κοινό ποτήριο!]

Ἡ περίπτωση τοῦ κοινοῦ ναοῦ στή Συρία φαίνεται νά εἶναι ἐπιβεβαίωση τῆς προορῆσεως Ἀθηναγόρα.

Οἱ οὐνίτες τῶν Ἀθηνῶν προκαλοῦν

Στό ἴδιο φύλλο τῆς ἐφημ. *Καθολική* (7.2.2006) στή σελίδα 6 ὑπάρχει ἕνα δημοσίευμα πού μᾶς βοηθεῖ νά μήν τρέφουμε ψευδαι-

σθήσεις για τις προθέσεις του πάπα έναντι των Ὁρθοδόξων. Στό έκτενές δημοσίευμα (μισή σελίδα τῆς ἐφημερίδος) προβάλλεται ἡ δράση τῆς οὐνιτικῆς ἐνορίας τῆς Ἁγίας Τριάδος στήν Ἀθήνα. Ἰδιαίτερα προβάλλεται ἡ «Ἐβδομάδα δεήσεως γιά τήν ἐνότητα τῶν χριστιανῶν» στήν ὁποία μετεῖχαν παπικοί διά τοῦ ἐν Ἑλλάδι Ἀρχιεπισκόπου των Νικολάου καί οὐνίτες διά τοῦ «Σεβασμιωτάτου Ἐξάρχου» των Ἀναργύρου, στόν οὐνιτικό ναό τῆς Ἁγίας Τριάδος. Στόν παπικό ναό τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, πάλι στήν Ἀθήνα, μετεῖχαν ἐπιπλέον αὐτῶν καί Ἀγγλικανοί καί Λουθηρανοί.

Ἔτσι λοιπόν τό Βατικανό κάνει μαζί μας διάλογο μέ στόχο τήν ἔνωση καί συγχρόνως ἐνισχύοντας καί προβάλλοντας τήν οὐνία -καί μάλιστα σέ μιά χώρα ὅπως ἡ Ἑλλάδα μέ σχεδόν ἀνύπαρκτο οὐνιτικό ποίμνιο- μᾶς δείχνει πῶς πραγματικά ἐννοεῖ τήν ἔνωση. Τήν ἐννοεῖ ὡς ὑποταγή στόν πάπα κατά τό πρότυπο τῶν οὐνιτῶν.

Φθάνει ἡ φωτογραφία!

Ἡ ἐφημερίδα *Καθολική* (10 Ἰαν. 2006, σελ. 2), ὄργανο τῶν ἐν Ἑλλάδι οὐνιτῶν, δημοσιεύει φωτογραφία ἡ ὁποία συνοδεύει ρεπορτάζ γιά τήν ἐπανέναρξη τοῦ «θεολογικοῦ διαλόγου» μεταξύ Παπικῶν καί Ὁρθοδόξων. Ἡ φωτογραφία αὐτή ἀρκεῖ γιά νά φανερώσει τίς προθέσεις καί προσδοκίες τοῦ πάπα ἀπό τόν διάλογο. Φωτογραφίζονται οἱ μετέχοντες στόν διάλογο Παπικοί καί Ὁρθόδοξοι μέ τόν πάπα στό κέντρο. Ὁ πάπας ὅμως εὐρίσκεται ἐπάνω σέ ἕνα δάθρο, ἕνα σκαλοπάτι πιο ψηλά ἀπό ὅλους τούς ἄλλους. Πῶς νά παραιτηθεῖ μετά ἀπό τό πρωτεῖο;

Τό Θεολογικό Οἰκοτροφεῖο στόν πάπα

Τόν Φεβρουάριο 2006 τό Θεολογικό Οἰκοτροφεῖο τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, πού λειτουργεῖ στήν Ἀθήνα καί φιλοξενεῖ κυρίως φοιτητές τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, Ἑλληνες καί ξένους, διοργάνωσε ἐπίσκεψη στό Βατικανό. Ἀπό τούς ὑπευθύνους τοῦ Οἰκοτροφείου ἐδόθησαν αὐστηρές ὁδηγίες στά παιδιά νά φιλήσουν τό χέρι τοῦ πάπα. Τελικῶς αὐτοί

πού φίλησαν τό χέρι τοῦ νέου πάπα ἦσαν οἱ ρασοφόροι συνοδοί καί ὄχι τά παιδιά. Μάλιστα οἱ πληροφορίες μας λένε ὅτι ξεκίνησε ἤδη πόλεμος ἐναντίον ἐκείνων τῶν παιδιῶν, τά ὁποῖα πιο ἔντονα ἀντετάχθησαν στήν κίνηση αὐτή ὑποτέλειαν στόν πάπα.

Παπισμός ἀνάμικτος μέ ἰνδουισμό καί ἀποκρυφισμό

Αὐτή τή νεοεποχίτικη ρωσική σαλάτα σεβδίζει τό περιοδικό τοῦ παπικοῦ τάγματος τῶν σιστερσιανῶν (cistercian) παπικῶν μοναχῶν. Στόν τόμο 40.3(2005) τοῦ περιοδικοῦ τους *Cistercian Studies Quarterly* (σ. 278-292) ὑπάρχει ἕνα ἐκτενές ἀρθρο ὅπου προβάλλεται ἡ ἀλληλοπεριχώρηση παπισμοῦ-ἰνδουισμού. Πιο συγκεκριμμένα μέσα στή Θεία Λειτουργία, ὅπως τήν τελοῦν αὐτοί, ἔχουν εἰσαγάγει στοιχεῖα διαλογισμοῦ μέ τή χρήση τοῦ «ἱεροῦ μάντραμ» τῶν Ἰνδῶν, τῆς συλλαβῆς «᾽Ομ».

Στό ἴδιο περιοδικό διαβάζουμε ἐπαινετική κριτική τῆς τριλογίας τοῦ Τόκλιν «Ὁ ἄρχοντας τῶν δακτυλιδιῶν», ἔργου γνωστοῦ γιά τήν πληθώρα τῶν ἀποκρυφιστικῶν καί νεοπαγανιστικῶν του ἀναφορῶν καί συμβολισμῶν.

Ἐάν σ' αὐτούς τούς ἀνθρώπους, πού τελοῦν ὑπό καθεστώσ βαθυτάτης συγχύσεως, δέν ὑποδείξουμε τή θεμελιώδη παρέκκλιση τους ἀπό τό Εὐαγγέλιο καί τήν παράδοση τῶν ἁγίων, πῶς θά βοηθηθοῦν; Μέ τό νά τους χαϊδεύουμε τίς ἀκοές ἀναγνωρίζοντάς τους ὡς «ἀδελφή ἐκκλησία»;

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος ἐξελέγη ὁμόφωνα πρόεδρος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν (Π.Σ.Ε.)

Διαβάσαμε στήν ἐφημερίδα *Ὁ λόγος* (1.3.2006, σελ. 11):

«Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων καί πάσης Ἀλβανίας ἐξελέγη ὁμόφωνα πρόεδρος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν. Ἡ ἐκλογή του ἔγινε στήν διάρκεια τῆς 9ης γενικῆς συνέλευσης πού πραγματοποιήθηκε στό Ρωμαιοκαθολικό Πανεπιστήμιο τοῦ Πόρτο Ἀλέγκρε τῆς Βραζιλίας. Στή συνέλευση τοῦ Πα-

γχοσμίου Συμβουλίου συμμετείχαν 700 εκπρόσωποι 348 εκκλησιών από 120 χώρες του κόσμου, ενώ έλαβαν μέρος με διάφορες ιδιότητες περίπου 4.000 άτομα. Τά σημαντικότερα θέματα πού απασχόλησαν τούς συνέδρους ήταν ή ένότητα τής Έκκλησίας, ή χριστιανική ταυτότητα και ή θρησκευτική πολλαπλότητα, ή οικονομική δικαιοσύνη, ή καταπολέμηση τής βίας, ή υπέρβαση τής φτώχειας, τό πρόβλημα του AIDS και τά προβλήματα τής Λατινικής Αμερικής.

Ή Ὁρθόδοξος Αυτόκέφαλος Έκκλησία τής Ἀλβανίας εἶναι μέλος του Παγκοσμίου Συμβουλίου Έκκλησιών από τό 1994. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀναστάσιος ὑπῆρξε από τό 1963 μέλος πολλῶν Ἐπιτροπῶν, ὅπως του «Διαλόγου μέ ἀνθρώπους διαφορετικῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων και ἰδεολογιῶν», καθώς και πρόεδρος τής Ἐπιτροπῆς Ἱεραποστολῆς και Εὐαγγελισμοῦ και του Παγκοσμίου Ἱεραποστολικοῦ Συνεδρίου στό Σάν Ἀντόνιο του Τέξας τό 1989. Σημειώνεται ὅτι τό Παγκόσμιο Συμβούλιο Έκκλησιῶν ἔχει δοθήσει τήν Αυτόκέφαλη Έκκλησία τής Ἀλβανίας στίς προσπάθειές της γιά ἀνασυγκρότηση και ἔχει χρηματοδοτήσει προγράμματα σέ διάφορους τομεῖς. Μέ τόν κ. Ἀναστάσιο ἐπικοινωνῶνσε ή ὑπουργός Ἐξωτερικῶν Ντόρα Μπακογιάννη προκειμένου νά τόν συγχαρεῖ. Ἡ ἴδια ἐπισήμανε ὅτι ή ἐκλογή ἀποτελεῖ διεθνή ἀναγνώριση και δικαίωση του μεγάλου ποιμαντικοῦ του ἔργου.»

Σχόλιο «Π»: Ἐμεῖς τί νά ποῦμε; Νά τόν χαιρόμαστε...

Διεθνῆς Ἀμνηστία και Ε.Σ.Η.Ε.Α. ὑπέρ του σείχη Τάκι Ἀλεξίου!

«Διεθνῆς Ἀμνηστία» και «Ἐνωση Συντακτῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν» (Ε.Σ.Η.Ε.Α) μέ Ἀνακοινώσεις τους (Ἰαν. 2006) ἐτάχθησαν ὑπέρ του σείχη Τάκι Ἀλεξίου (ἔτσι δηλώνει γιά τόν ἑαυτό του) ἐν ὄψει τής δίκης του στό Ἐφετεῖο Ρόδου στίς 14 Μαρτίου 2006.

Οἱ ἀνωτέρω δύο ἐνώσεις καταγγέλλουν ὅτι ὁ κ. Ἀλεξίου διώκεται γιά τίς θρησκευτικές του πεποιθήσεις, καθ' ὅτι εἶναι ὀπαδός και θαυμαστής του Τζελαλεντίν Ρούμι, μουσουλ-

μάνου μυστικιστοῦ. Ἡ Διεθνῆς Ἀμνηστία μάλιστα ἀπειλεῖ ὅτι ἂν τυχόν καταδικασθεῖ ὁ ἐκλεκτός της και στό Ἐφετεῖο, θά τόν θεωρήσουν «κρατούμενο συνείδησης» και θά ζητήσουν, από τήν Ἑλληνική κυβέρνηση τήν ἀμεση ἀπελευθέρωσή του! Γιά τόν σκοπό αὐτόν, ἔστειλαν οἱ ἴδιοι ἐπιστολή στόν ὑπουργό Δικαιοσύνης!

Στό χορό μπῆκαν μέ δημοσιεύματά τους και οἱ «προοδευτικές» ἐφημερίδες *Ἐλευθεροτυπία*, *Τά Νέα* και *Τό Ἔθνος*, κατηγορώντας τήν Έκκλησία γιά παραβίαση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων και διώξεις «αἰρετικῶν». «Προοδευτικοί» βουλευτές (Φώτης Κουδέλης κ.ἄ) και Εὐρωβουλευτές ἔσπευσαν νά κάνουν ἐρωτήσεις στή Βουλή και στήν Εὐρωβουλή κατακεραυνώνοντας τήν Έκκλησία τής Ἑλλάδος ὅτι διατηρεῖ «λίστες αἰρέσεων», γεγονός πού ἔρχεται σέ ἀντίθεση μέ τόν νόμο 2472/1997 γιά τά εὐαίσθητα προσωπικά δεδομένα (Δαφέρμος).

Πιάστηκαν ὅμως ἀδιάβαστοι ὅλοι αὐτοί, διότι δέν ἔκαναν τόν κόπο νά διαβάσουν τρία πράγματα: 1) Τήν ἀπόφαση του Πρωτοδικείου τής Ρόδου (Ἰούλιος 2005), ὅπου φαίνεται καθαρά ὅτι ὁ προστατευόμενός τους καταδικάσθηκε ὄχι γιά τίς θρησκευτικές του πεποιθήσεις ἀλλά γιά ἠθική ἀντιουργία σέ ἀδικήματα του κοινού Ποινικοῦ Δικαίου (συκοφαντική δυσφήμιση διά του τύπου κ.ἄ) πού ἐτέλεσαν οἱ στενοί συνεργάτες του στή σέκτα (αἵρεση) τής ὁποίας ἦταν ἀρχηγός και «δάσκαλος» (γκουρού).

2) Τό Πόρισμα γιά τό Κ.Ε.Φ.Ε. (Σαῖεντολογία) πού συνέταξε ὁ εἰσαγγελεὺς Ἰωάννης Ἀγγελῆς τό 1996 και στό ὁποῖο χαρακτηρίζει τήν ὀργάνωση του σείχη Τάκι Ἀλεξίου «δορυφορική του Κ.Ε.Φ.Ε) και συνεπῶς ἐπικίνδυνη».

3) Τήν ἐγκύκλιο του Γάλλου ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης μέ τήν ὁποία ἀποστέλλεται στους εἰσαγγελεῖς ὅλης τής Γαλλίας, κατάλογος σεκτῶν πού δροῦν στή Γαλλία, τόν ὁποῖο κατάλογο κατήρτισε ή Γαλλική Πολιτεία. Μέ τήν ἐγκύκλιο αὐτή ὁ Γάλλος ὑπουργός Δικαιοσύνης συνιστᾶ στους Γάλλους Εἰσαγγελεῖς νά μή διστάζουν νά ἀσκοῦν διώξεις γιά παράνομες ἐνέργειες τῶν σεκτῶν. Συνιστᾶ ἐπίσης στους εἰσαγγελεῖς νά συνεργάζονται μέ Συλ-

λόγους Πρωτοβουλιών Γονέων πού δραστηριοποιούνται για νά προστατεύσουν τούς πολίτες από τίς σέκτες αυτές.

Εὐτυχῶς πού οἱ δικοί μας «προοδευτικοί» δέν διάβασαν αὐτά τά τελευταῖα για τή Γαλλία, τήν ὁποία θεωροῦν λίκνο τῆς προοδευτικότητας, γιατί θά πάθαιναν ἐγκεφαλικό!

Οἱ αἰρέσεις καί ἡ ἄγνοια προκαλοῦν!

Ὡς συνέχεια τοῦ προηγουμένου σχολίου μας δημοσιεύουμε καί τό ἐξαιρετικό σχόλιο τοῦ κ. Μάκη Παπαγεωργίου στήν ἐφημ. *Τό Παρόν* (22.1.2006)

Ἡ περί πρακτόρων φιλολογία τῶν τελευταίων ἑβδομάδων ἄγγιξε μέ ἄκρα ἀνευθυνότητα τήν ἀντιμετώπιση τῶν αἰρέσεων καί τῶν σεκτῶν. Ἐπιχειρήθηκε μάλιστα νά παρουσιαστῆ ἡ μοναδική ἀντιαιρετική ὑπηρεσία τῆς χώρας μας, πού λειτουργεῖ στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὡς πρακτορική συμμορία κουλουφόρων καταδοτῶν, πού καταρτίζει λίστες αἰρετικῶν ομάδων παραβιάζοντας δῆθεν τά ἀνθρώπινα δικαιώματα.

Τέτοιες θέσεις ἀγνοοῦν τό κοινωνικό πρόβλημα πού ἔχουν προκαλέσει στήν Εὐρώπη καί εἰδικότερα στήν Ἑλλάδα σέκτες ἐπικίνδυνες για τή δημόσια ἀσφάλεια καί τήν κοινωνική συνοχή. Παράλληλα, παραβλέπουν ὅτι ἤδη σέ Γαλλία, Γερμανία, Ἰταλία, Ἰσπανία, Αὐστρία καί Βέλγιο λειτουργοῦν εἰδικές κρατικές ὑπηρεσίες παρακολουθήσεως τῶν αἰρέσεων, πού συχνά προβαίνουν σέ διαλύσεις κοινωνικά ἐπικίνδυνων σεκτῶν.

Τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο ἔχει καταδικάσει τίς αἰρέσεις μέ τρία ψηφίσματα. Στό τελευταῖο μάλιστα ψήφισμα, τῆς 17.2.1995, «καλεῖ τά κράτη μέλη νά λάβουν μέτρα, σεβόμενα τίς ἀρχές τοῦ κράτους δικαίου, για τήν καταπολέμηση τῶν παραβιάσεων τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀτόμων πού διαπράττουν ὀρισμένες σέκτες, στίς ὁποῖες θά πρέπει νά μή χορηγεῖται τό δικαίωμα τῆς σύστασης θρησκευτικῆς ἢ πολιτιστικῆς ὀργάνωσης».

Ἐπίσης, στό ἀμέσως προηγούμενο ψήφισμά του, τῆς 29.2.1996, τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο διαπίστωνε ὅτι «ὀρισμένες σέκτες ἐπιδίδονται σέ παράνομες ἢ ἐγκληματικές δραστηριότητες καί σέ παραβιάσεις τῶν δικαιω-

μάτων τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως σέ κακομεταχείριση, σεξουαλική βία, ἐγκλεισμούς, σωματεμπόριο, ἐνθάρρυνση ἐπιθετικῆς συμπεριφορᾶς, μέχρι καί σέ προπαγάνδα ρατσιστικῶν ἰδεολογιῶν, σέ φορολογικές ἀπάτες, μεταφορές κεφαλαίων, ἐμπόριο ὄπλων, διακίνηση ναρκωτικῶν, παραβίαση τοῦ δικαιώματος τῆς ἐργασίας, ἢ σέ παράνομη ἄσκηση τῆς ἰατρικῆς».

Τό τελευταῖο φαίνεται ἀστεῖο, ἀλλά στήν Ἰαπωνία ἀποδείχθηκε τραγικό, ὅταν ἡ ἀστυνομία συνέλαβε τόν Κόζι Τακαχάσι, ἐπικεφαλῆς τῆς αἰρέσεως Life Space, πού πίστευε ὅτι μπορούσε νά θεραπεύει κάθε πάθηση, χτυπώντας τούς ἀσθενεῖς στό κεφάλι, μέχρις ὅτου πέθανε κατά τή διάρκεια τῆς «θεραπείας» ἓνα βῆχος, ὁπαδός του πού ἔπασχε ἀπό ... ἐγκεφαλική αἱμορραγία!

Πρόσφατα, τό ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης τῆς Γαλλίας ἀπέστειλε σέ ὅλους τούς εἰσαγγελεῖς τῆς χώρας λίστα μέ ἑκατοντάδες αἰρετικές ὀργανώσεις. Κάποιες ἀπό αὐτές προσέφυγαν στό Γαλλικό Συμβούλιο Ἐπικρατείας ζητώντας τήν ἀπόσυρση τῆς λίστας, ἐπειδή δῆθεν παραβιάζει τά ἀνθρώπινα δικαιώματα καί τίς θρησκευτικές ἐλευθερίες, πού προστατεύει τό λαϊκό κράτος τῆς Γαλλίας.

Τό Συμβούλιο ἀπέρριψε τήν προσφυγή καί ἔκρινε τή λίστα τῶν αἰρετικῶν ὀργανώσεων ὀρθή, νόμιμη καί ἀπαραίτητη στούς εἰσαγγελεῖς για νά προβαίνουν σέ ποινικές διώξεις!

Ἄξιζει μάλιστα νά σημειωθεῖ ὅτι τό Γαλλικό Διυπουργικό Ὅργανο για τήν καταπολέμηση τῶν αἰρέσεων (ὄργανο ἀνύπαρκτο στή χώρα μας) ἔχει ὀρίσει ἀπό τό 2000 ὅτι «σέκτες εἶναι σύνδεσμοι ἀνθρώπων μέ ὀλοκληρωτική δομή, πού, ἄσχετα ἂν δηλώνουν ἢ ὄχι θρησκευτικούς σκοπούς, πλήττουν τά ἀνθρώπινα δικαιώματα καί τήν κοινωνική ἰσορροπία»!

Μάλιστα ἡ γαλλική λίστα τῶν αἰρέσεων ἀπαριθμεῖ καί τίς καταστροφικές συνέπειές τους, ὅπως διανοητική ἀποσταθεροποίηση διάσπαση μέ τό κοινωνικό περιβάλλον, προσβολή τῆς φυσικῆς ἀκεραιότητας καί τῆς δημόσιας τάξης, ἀντικοινωνικότητα, ἀκραῖες οἰκονομικές ἀπαιτήσεις, ἐπηρεασμό τῶν ἀνηλίκων καί παρεμβάσεις στή δικαιοσύνη καί τίς δημόσιες ὑπηρεσίες.

Ἡ ἑλληνική πολιτεία φαίνεται ὅτι δέν ἀντιλαμβάνεται τό μέγεθος τῆς ἀπειλῆς τῶν αἰρέσεων κατά τῆς ἀσφάλειας τῶν πολιτῶν και τῆς ἐλευθερίας σκέψεως και πίστεως στή χώρα μας. Ὅφειλει νά ἀποδείξει στήν πράξη ὅτι νοιάζεται και ἀγωνιᾶ, πάντα μέ ἀπόλυτο σεβασμό στή θρησκευτική ἐλευθερία και τά ἀνθρώπινα δικαιώματα.

Ἀσφαλιστική Ἐταιρεία θά ἰδρῦσει ἡ Ἐκκλησία;

Δημοσιεύουμε -λόγῳ τοῦ ἐνδιαφέροντος πού παρουσιάζει- τήν ἐγκύκλιο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μέ ἡμερομηνία 22 Δεκεμβρίου 2005.

Πρός τήν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπήν Ἀθηνῶν και

Τάς Ἱεράς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Θέμα: «Ἰδρυσις Πρακτορειακῆς Ἐταιρείας Ἀσφαλίσεως Ἐκκλησιαστικῶν Ἀκινήτων».

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπανειλημμένως, ἔχει γνωρίσει εἰς ὑμᾶς ὅτι ἐν ὄψει τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου περί ἀσφαλίσεως ἀκινήτων, ἀνετέθη εἰς τήν Ἐκκλησιαστικήν Κεντρικήν Ὑπηρεσίαν Οἰκονομικῶν ἡ μελέτη τῆς δυνατότητος ἰδρύσεως Ἀσφαλιστικῆς Ἐταιρείας (πρακτορεύσεως), ἐπί τῷ τέλει τῆς ἀσφαλίσεως Ἐκκλησιαστικῶν κτιρίων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἱερῶν Μονῶν, Ἱερῶν Ναῶν και Ἰδρυμάτων, ἀπό τοῦ κινδύνου σεισμοῦ, πυρκαϊᾶς κ.λ.π.

Ἐκ τῆς μελέτης ταύτης, ἡ ὁποία ἐγένετο μέ τήν συνεργασίαν τῆς Τραπεζῆς «ALPHA» και ἔδειξε τήν δυνατότητα τῆς ἀποτελεσματικότητος ἐνός παρομοίου ἐγχειρήματος (ἐφ' ὅσον βεβαίως ὑπάρξη διά τῆς συμμετοχῆς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ. ὑποστήριξις αὐτοῦ), πρέκυσαν θετικά συμπεράσματα ἐκτός τῶν ἄλλων, τόσον ὡς πρὸς τήν δυνατότητα παροχῆς μειωμένου ἀσφαλιστροῦ ἐναντι τῶν ἄλλων Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν (πρακτορεύσεως) ὅσον και διά τῶν προσόδων τῆς συγκεκριμένης Ἐταιρείας στηρίξεως τοῦ θεοῦ τῆς ἐπιδοτήσεως τοῦ τρίτου τέκνου ἐν

Θράκη. [ἡ ἔμφαση ἀνήκει στό ἴδιο τό κείμενο τῆς ἐγκυκλίου].

Συμφώνως πρὸς τήν ἐκπονηθεῖσαν μελέτην προέκλυψεν ὅτι ἀρκεῖ τό ποσοστόν τῶν 2/3 τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱερῶν Μητροπόλεων μετά τῶν Ἱερῶν Μονῶν και Ἱερῶν Ναῶν νά ἀσφαλίσωσι τά ἀκίνητα αὐτῶν (και τινα ἐκ τῶν ὀχημάτων τῶν κληρικῶν) ὥστε νά προκύψῃ οἰκονομικόν ἀποτέλεσμα ἱκανόν νά στηρίξῃ τούς στόχους τῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἐταιρείας.

Τό ἐλκυστικόν ἀσφάλιστρον διά τούς ἀσφαλιζομένους και ὁ ἔλεγχος τῆς Ἀσφαλιστικῆς Α.Ε. ὑπό τῆς Ἐκκλησίας εἶναι δύο ἰδιαιτέρως θετικοί παράγοντες πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν συγκεκριμένων ἀναγκῶν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τόν τομέα αὐτόν.

Ταῦτα ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν, παρακαλοῦντες ὅπως ἐξετάσητε και ἀπαντήσητε τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ἀναλόγως περί τῆς δυνατότητος ὑλοποιήσεως τῆς ὡς εἴρηται προτάσεως, ἡ ἐπιτυχία τῆς ὁποίας συναρτᾶται ἐκ τῆς ὑφ' ὑμῶν ἀναγνωρίσεως τῆς ἀναγκαιότητος ταύτης, ἵνα συγχρόνως ἀποτελέσῃ διά τήν Ἐκκλησίαν και οὐσιαστικόν οἰκονομικόν στήριγμα τῆς ἀναληφθείσης ἐν Θράκῃ ἀπό μακροῦ προσπαθείας διά τήν ἐπιδότησιν τοῦ τρίτου τέκνου.

Ἐπειδή μέχρι τοῦδε ἐλάχισται ἀπαντήσεις ἐπί τῆς ὑλοποιήσεως τῆς ὡς εἴρηται προτάσεως, ἡ ἐπιτυχία τῆς ὁποίας συναρτᾶται ἐκ τῆς ὑφ' ὑμῶν οὐσιαστικῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἀναγκαιότητος ταύτης, ἀπεστάλησαν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ὑφ' ὑμῶν, ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ληφθείσης ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 15ης ὑπερμεσοῦντος μηνός Δεκεμβρίου ἐ.ε., ἐπανερχόμεθα διά νά παρακαλέσωμεν ὅπως, ὡς οἶόν τε τάχιον, λάβωμεν τήν ὑμετέραν ἀπάντησιν, ἐκ τῆς ὁποίας κατά μέγα μέρος ἐξαρτᾶται ἡ ὑλοποίησις και ἐπιτυχία τοῦ ὡς εἴρηται ἐγχειρήματος.

Διά πλείονας πληροφορίας, δέον ὅπως ἀπευθύνησθε εἰς τόν κ. Γεώργιον Κυριακόπουλον (τηλ. 210 7272906), ὑπάλληλον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν (Ε.Κ.Υ.Ο.).

Ἐντολή τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

Σχόλιο «Π»: Μήπως πρόκειται για μία ακόμη κίνηση έκκοσμικεύσεως; Βεβαίως υπάρχει και η άλλη άποψη, ότι δηλαδή η Έκκλησία θα ωφεληθεί από αυτή την κίνηση, όπως θα ωφελούνταν π.χ. και από την ίδρυση ενός δικού της νοσοκομείου για κληρικούς και μοναχούς.

Πάντως τό επιχείρημα ότι φτιάχνουμε την ασφαλιστική εταιρεία για να επιδοτούμε τό τρίτο παιδί στή Θράκη, δέν νομίζουμε ότι εἶναι σοβαρό, διότι και σήμερα -δόξα τῷ Θεῷ- παρέχεται ἡ ἐπιδότηση αὐτή χωρίς ἡ Έκκλησία νά κάνει τόν ἐπιχειρηματία.

Ἡ «Ἀλληλεγγύη» διαφημιστής τῆς Vodafone

Ἐπίστευτο καί ὁμως ἀληθινό.

Ἡ ὀργάνωση «Ἀλληλεγγύη», σύμφωνα μέ τό Ἡμερολόγιο τῆς Έκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Δίπτυχα 2006, σ. 365-366) ἀνήκει στούς «Ἐκκλησιαστικούς Ὀργανισμούς [πού τελοῦν] ὑπό τήν Ἱεράν Σύνοδον» καί ἰδρύθηκε τό 2002 μέ πρωτοβουλία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου. Ἡ «Ἀλληλεγγύη» λοιπόν, μαζί μέ πολυσέλιδο πολυτελές καί πολύχρωμο διαφημιστικό τοῦ ἔργου τῆς διδλίο μεγάλου μεγέθους, πού ἀπέστειλε σέ πάμπολλους ἀποδέκτες μέ εὐχές γιά τά Χριστούγεννα, συναποστέλλει ἰδίου μεγέθους πολυσέλιδο (45 σελίδων) καί πολύχρωμο διαφημιστικό τῆς εταιρείας κινητῆς τηλεφωνίας Vodafone. Τό αἰτιολογικό εἶναι ὅτι «ἡ ἔκδοση πραγματοποιήθηκε μέ τή βοήθεια τῆς Vodafone...».

Γιά κακή τύχη ὁμως τῶν ἐπικοινωνιολόγων συμβούλων αὐτῆς τῆς ἀστοχῆς -κατά τή γνώμη μας- συναποστολῆς τῶν δύο διαφημιστικῶν στόν ἴδιο φάκελλο, ἐκεῖνες ἀκριβῶς τίς ἡμέρες ξέσπασε καί τό γνωστό σκάνδαλο τῶν τηλεφωνικῶν ὑποκλοπῶν μέ πρωταγωνιστή τή Vodafone!

Ἐς προσέχουν περισσότερο οἱ συμβουλάτορες τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί τῆς «Μή Κυβερνητικῆς Ὀργάνωσης τῆς Έκκλησίας τῆς Ἑλλάδος “Ἀλληλεγγύη”», διότι ἐκθέτουν τήν Έκκλησία.

Σέ πλειστηριασμό κομποσχοῖνι τοῦ Ἀρχιεπισκόπου

Ἀκούσαμε στίς εἰδήσεις στίς 28.2.2006 ὅτι σέ πλειστηριασμό πού ἔγινε γιά νά ἐνισχυθοῦν ἀναξιοπαθοῦντες ἐξετέθη καί ἓνα κομποσχοῖνι τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου.

Προσπαθοῦμε νά φαντασθοῦμε τί θά ἔκαναν οἱ ἅγιοι σέ ἀνάλογη περίπτωση. Θά ἔβγαζαν σέ πλειστηριασμό τό κομποσχοῖνι τους ἢ θά τό ἔπιαναν καί θά ἔπεφταν σέ θερμή προσευχή; Μήπως ἡ νόσος τῆς ἐκκοσμικεύσεως ἔχει προχωρήσει περισσότερο ἀπό ὅσο νομίζουμε;

Ἦ Οχι καί τήν κ. Ἀρβελέρ!

Στό πλαίσιο τῶν παρασημοφορήσεων, στίς ὁποῖες προβαίνει ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐτίμησε καί τή γνωστή βυζαντινολόγο κ. Γλύκατση-Ἀρβελέρ (βλ. περιοδ. Ἐκκλησία (Ἰαν. 2006, σσ. 17-22). Νομίζουμε ὅτι ἦταν λάθος. Ἡ κ. Ἀρβελέρ δέν ἔχει κρύψει στό παρελθόν ὅτι τάσσεται ὑπέρ τῆς ἐπισκέψεως γυναικῶν στό Ἅγιον Ὄρος, δηλ. ὑπέρ τῆς καταργήσεως τοῦ ἀβάτου.

Παραθέτουμε δύο παλαιότερα σχολιά μας γιά τήν κ. Ἀρβελέρ ἀπό τό τεῦχος 18 τῆς *Παρακαταθήκης*.

Ἀρβελέρ: Ἦ καταργῆστε τό ἄβατον τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἢ σταματῆστε τά κονδύλια γιά τίς ἀναστηλώσεις

Ἡ μεγάλως ἐκτιμουμένη ὑπό πολλῶν, Βυζαντινολόγος καθηγήτρια τῶν Παρισίων κ. Ἐλένη Γλύκατση-Ἀρβελέρ, τήν ὁποία καί τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο χρησιμοποιεῖ σέ διάφορες ἐπιστημονικές ἐπιτροπές, ὅπως π.χ. γιά τήν ἔκδοση τοῦ δίτομου ἔργου «Ὁ θῆσαυρός τῆς Ὀρθοδοξίας» (2000), ἐξ ἀφορμῆς τοῦ θορύβου πού δημιουργήθηκε ἀπό τήν πρόταση τῆς εὐρωβουλευτοῦ τοῦ ΠΑΣΟΚ κ. Καραμάνου νά καταργηθεῖ τό ἄβατον τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἐδήλωσε: «Θά πρέπει νά καταλήξουμε σέ μιὰ ἀπόφαση τοῦλάχιστον νά

μή δίνονται χρήματα για τις αναστηλώσεις». (έφημ. 'Αδέσμευτος Τύπος, 25.5.2001).

’Αν, δηλαδή δέν καταργηθεῖ τό ἄδατον - πράγμα πού γιά τήν ἴδια θά ἦταν τό καλύτερο- τουλάχιστον νά κοποῦν τά κονδύλια γιά τίς αναστηλώσεις!

’Ετσι ἡ κ. Βυζαντινολόγος συνετάγη πλήρως μέ τίς θέσεις τῆς κ. Καραμάνου στό θέμα αὐτό. Σημειωτέον ὅτι ἡ κ. Καραμάνου ζητεῖ εἴσοδο τῶν γυναικῶν καί στήν ἱερωσύνη.

’Αρθελέρ: Μισαλλόδοξη παιδεία ἡ ἱστορική μνήμη

’Η κ. ’Αρθελέρ πάντως εἶναι ὑπέρ καί μιᾶς ἄλλης, νεοποχίτικης ἐμπνεύσεως προσπάθει- ας, αὐτῆς γιά τήν λεγομένη «ἀποκάθαρση τῆς ἱστορικής μνήμης». Μέ ἄλλα λόγια εἶναι ὑπέρ τοῦ νά ξαναγραφοῦν τά βιβλία τῆς Ἱστορίας (κυρίως τά σχολικά) ἀπαλλαγμένα ἀπό μειω- τικές ἀναφορές σέ «δήθεν παραδοσιακούς ἐχθρούς».

Σέ συνέντευξή της στήν ἐφημ. ’Ελεύθερος Τύπος (16.7.2000, σελ. 12) ὑποστηρίζει ὅτι θά πρέπει «νά περιορισθεῖ ὁ αὐστηρά ἐθνοκε- ντρικός χαρακτήρας τῆς Ἱστορίας».

Λέγει χαρακτηριστικά «... προσπαθοῦμε ἔξω (σημ. συντ: στή Γαλλία) νά πάρουμε ὅλα τά σχολικά καί νά τά “καθαρίσουμε” ἀπ’ ὅλες τίς αἰχμές πού ἔχουν ἐναντίον δήθεν παραδο- σιακῶν ἐχθρῶν καί ὅλα τά σχετικά. Θέλουμε δηλαδή νά ἀμφισβητήσουμε ὅλη αὐτή τή μι- σαλλόδοξη παιδεία. Θέλω νά τονίσω καί τό ὑπογραμμίζω μέ τήν ιδιότητά μου τοῦ ἱστορι- κοῦ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος πρέπει κάποια στιγμή νά μπορέσει νά ἀπελευθερωθεῖ καί ὡς πρὸς τήν ἴδια του τήν ἱστορία».

Σχόλιο «Π»: ’Ετσι δέν ἀποκλείεται νά δοῦμε νέα ἐγχειρίδια Ἱστορίας πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν, ὅπου στό πλαίσιο τῆς ἐλληνο- τουρκικῆς «φιλίας», τό σούβλισμα π.χ. τοῦ ’Αθανασίου Διάκου θά ἀποδίδεται σέ ἀτύχη- μα!

Γιά νά κρατηθεῖ ὁ Ἑλληνισμός στή Βόρειο Ἡπειρο

Σέ Δελτίο Τύπου πού ὑπογράφει ὁ Σεβα- σμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως,

Πωγωνιανῆς καί Κονίτσης κ. ’Ανδρέας δια- βάζουμε τά ἐξῆς:

«Πληροφορίες -ἠλεγμένες καί ἐγκυρες- πού μᾶς ἔρχονται ἀπό τήν πολύπαθη Βόρειο Ἡπειρο, μᾶς ἔχουν ἰδιαίτερα ἀνησυχήσει.

Δέν ἀναφερόμαστε στήν ἔξαρση τῶν κλοπῶν καί τῶν ληστειῶν, πού τελευταῖα ἔχουν πάρει τήν μορφή ἐπιδημίας, οὔτε στά κρούσματα βίας ἀπό ἄλβανικές συμμορίες πού προσπαθοῦν νά τρομοκρατήσουν τούς Βορειοηπειρώτες, ὥστε νά τούς ἀναγκάσουν νά ἐγκαταλείψουν τά πατρογονικά τους ἐδά- φη.

’Ο λόγος τῆς ζωηρῆς ἀνησυχίας μας ἀνα- φέρεται σ’ ἓνα ζήτημα, πού ἂν συνεχισθεῖ εἶναι σίγουρο πὼς θά ἀδειάσει σύντομα ἡ Βό- ρειος Ἡπειρος. ’Οπως γνωρίζουν καλά ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ἀπό τά χωριά τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνικῆς Μειονότητας ἔχουν φύγει οἱ περισ- σότεροι νέοι κι ἔχουν ἔλθει στήν Ἑλλάδα πρὸς ἀναζήτηση ἐργασίας, προκειμένου νά βελτιώσουν τίς συνθῆκες τῆς ζωῆς τους. ’Ετσι, λοιπόν, στά χωριά ἔχουν μείνει -κατά κανόνα- μεγάλης ἡλικίας ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ζοῦν μέ τήν σύνταξη τοῦ Ο.Γ.Α. πού τούς χο- ρηγεῖ τό Ἑλληνικό Κράτος.

’Ομως, τούς τελευταίους καιρούς, παρατη- ρεῖται ἓνα φαινόμενο θλιβερό, μέ ὀλέθριες ἐθνικές ἐπιπτώσεις, ἔάν, ὃ μή γένοιτο, συνεχι- σθεῖ. Συγκεκριμένα: **Στούς συνταξιούχους Βορειοηπειρώτες ἡ Ἑλληνική Πολιτεία ἐπι- βάλλει νά διαμένουν στήν Ἑλλάδα, προκειμέ- νου νά τούς χορηγεῖται ἡ σύνταξή τους.**

’Αλλά ἔτσι εἶναι φανερό, ὅτι ἂν ἔλθουν κι’ αὐτοί νά ἐγκατασταθοῦν ἐδῶ, τά Βορειοηπει- ρωτικά χωριά θά ἐρημώσουν καί θά σθῆσουν, ἀφοῦ οἱ ἄνθρωποι τῆς τρίτης ἡλικίας κρατᾶνε ἀκόμη τά σπίτια ἀνοιχτά, μέ τήν ἐλπίδα τῆς ἐπιστροφῆς στήν πατρίδα τῶν ξε- νιτεμένων της.

Διερωτᾶται εὐλόγως κανεῖς: Δέν ὑπάρχει, στήν Κυβέρνηση, κάποιος ἀρμόδιος, μέ εὐρύ- τητα σκέψεως καί, προπαντός, ἀγάπη πρὸς τούς Βορειοηπειρώτες ἀδελφούς, ἀλλά καί πρὸς τήν πολύπαθη αὐτή περιοχή, πού γνώ- ρισε κατακτητές καί δουλεῖες καί διωγμούς καί καταστροφές, μέχρι καί τά ἐντελῶς τελευ- ταῖα χρόνια, καί παρὰ ταῦτα κράτησε τήν

έλληνορθόδοξη ταυτότητά της; Προσωπικώς δέν θέλω και δέν μπορώ νά πιστεύσω κάτι τέτοιο. Πρόκειται, μάλλον, γιά μιá άβλεψία ή έστω γιά μιá κοντόφθαλμη γραφειοκρατική τακτική. Άκριβώς γι' αυτό, κάνω θερμότατη έκκληση προς κάθε άρμόδιο νά καταργηθι αυτό τό παράλογο μέτρο, τό όποιο πέρα τών όλεθρίων έθνικων έπιπτώσεων ταλαιπωρεί άφάνταστα τούς Βορειοηπειρώτες άδελφούς. 'Επί τέλους, άς μή παρουσιάζεται ή 'Ελλάδα σαν μητριά, αλλά σαν στοργική Μητέρα προς τά πονεμένα παιδιά της».

**Πρόεδρος του 'Ιράν (Περσίας):
'Η Εύρώπη άς δώσει γή στους 'Εβραίους**

Διαβάζουμε στην ιστοσελίδα Kathimerini.gr (9.12.2005): «Οί Γερμανοί και οί Αυστριακοί παραδέχονται ότι καταπίεσαν τούς 'Εβραίους, άρα όφείλουν νά τούς παραχωρήσουν τμήμα τών έδαφών τους προκειμένου τό σιωνιστικό καθεστώς νά αποκτήσει νόμιμη κρατική ύπόσταση», δήλωσε ό κ. 'Αχμέντιντζάν στο άραβικό τηλεοπτικό δίκτυο "Αλ 'Αλάμ. «'Ας τούς παραχωρήσουν, λοιπόν, δύο ή τρεις έπαρχίες τους και τό πρόβλημα θά λυθει», τόνισε ό πρόεδρος του 'Ιράν. «Γιατί πρέπει νά πληρώσει ό μουσουλμανικός κόσμος γιά τά έγκλήματα της Εύρώπης», διερωτήθηκε, γιά νά προσθέσει: «'Εμείς δέν πρόκειται ποτέ νά άποδεχτούμε τή λογική της στήριξης στο καθεστώς τών κατακτητών της 'Ιερουσαλήμ». 'Επιπλέον, ό κ. 'Αχμεντιντζάντ άμφισβήτησε, έμμέσως πλήν σαφώς, τό 'Ολοκαύτωμα και επέκρινε τίς διώξεις εις θάρος έρευνητών πού θεωρούν ότι ό άριθμός τών 'Εβραίων πού δολοφονήθηκαν από τό ναζιστικό καθεστώς είναι μικρότερος τών έξι εκατομμυρίων. «Οί Εύρωπαίοι είναι τόσο σίγουροι γιά τό μέγεθος τών έγκλημάτων τους, πού δέν διστάζουν νά επιβάλουν ποινές κάθειρξης σε όσους άποδεικνύουν μέ στοιχεία ότι τά θύματα του 'Ολοκαυτώματος έχουν έσκεμμένα ύπερπολλαπλασιαστεί», ύπογράμμισε ό 'Ιρανός ηγέτης. 'Ο ίδιος, πάντως, προέβλεψε ότι ή Εύρώπη θά άπορρίψει τήν πρότασή του και άντιπρότεινε τή διεξαγωγή δημοψηφίσματος μεταξύ τών Παλαιστινίων προκειμένου νά άποφασιστεί ή τύχη τών έδαφών του

'Ισραήλ.

Οί τηλεφωνικές ύποκλοπές

Δικαιολογημένη ή άνησυχία όλων γιά τίς διαδόητες τηλεφωνικές ύποκλοπές από Vodafone και Ericsson. Τό σκάνδαλο «έσκασε» τόν 'Ιανουάριο του 2006, ένώ οί ύποκλοπές διενεργούνταν σχεδόν επί ένα έτος. Μεταξύ τών κινητών τηλεφώνων πού παρακολουθούνταν ήταν και δύο τηλέφωνα του πρωθυπουργού όπως και πολλών ύπουργών.

“Όμως, μήπως βλέποντας τά δένδρα χάνουμε τό δάσος; Τή στιγμή πού έδω και τρεις μήνες όλες οί τηλεφωνικές επικοινωνίες (σταθερά και κινητά τηλέφωνα, φάξ και e-mails) παρακολουθούνται μέ έντολή τών ύπουργών Δικαιοσύνης της Εύρωπαϊκής Ένώσεως «γιά τήν καταπολέμηση της τρομοκρατίας», έμεις μιλούμε γιά ύποκλοπές;

Μπράδο στην κ. Γιαννάκου

'Η κ. Μαριέττα Γιαννάκου, ύπουργός 'Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων έκανε τήν ευχάριστη έκπληξη. 'Η ευχετήρια κάρτα της γιά τά Χριστούγεννα ήταν γραμμένη σε πολυτονικό.

'Αξίζει νά τή μιμηθούν και άλλοι. Και κυρίως: 'Αξίζει νά τολήσει ή ίδια νά δώσει τή δυνατότητα σε όσους επιθυμούν -διδάσκοντες και διδασκομένους- στίς τρεις βαθμίδες της 'Εκπαιδεύσεως νά γράφουν και σε πολυτονικό.

'Αναξιόπιστο τό βιομετρικό διαβατήριο

Στήν έφημερίδα 'Απογευματινή της Κυριακής (19.2.2006, σελ. 41) διαβάσαμε τά έξης σημαντικά ύπό τόν άνωτέρω τίτλο: «Οί όλλανδικές άρχές θά πρέπει νά αναθεωρήσουν τήν άπόφασή τους γιά εισαγωγή ενός νέου, βιομετρικού διαβατηρίου, καθώς μπορεί εύκολα νά παραβιασθει και νά παραχαραχθει όδηγώντας στην κατασκευή πλαστών διαβατηρίων.

Σύμφωνα μέ τό τηλεοπτικό πρόγραμμα Nieuwslicht ή εταιρεία άσφαλείας Riscure κατάφερε νά παραδιάσει μέ τή μέθοδο skimming

τήν ασφάλεια ενός τέτοιου διαβατηρίου από απόσταση με αποτέλεσμα να υποκλαπούν όλα τα στοιχεία του κατόχου του, μαζί με τη φωτογραφία και τό δακτυλικό του αποτύπωμα.

Σύμφωνα με την εταιρεία, πού απέδειξε ότι ή ασφάλεια του νέου Όλλανδικού διαβατηρίου [σημ. «Π»: πού θά είναι ίδιο με τό ελληνικό] είναι μύθος, ένα παρόμοιο έγχειρημα υποκλοπής, μπορεί να εκτελεσθεϊ από απόσταση 10 μέτρων και αποκρυπτογράφηση των στοιχείων τής υποκλοπής μπορεί να γίνει μέσα σε δύο ώρες...».

Σχόλιο «Π»: "Ας σημειωθεϊ ότι οί τεχνικές προδιαγραφές των νέων διαβατηρίων μιλοῦν για ανάγνωση του μικροτσιπ από απόσταση μέχρι 4 ίντσών (10 εκ.) ενώ από την ανωτέρω είδηση φαίνεται ότι τά στοιχεία μπορούν να αναγνωσθοῦν από απόσταση 10 μέτρων(!), με αποτέλεσμα να είναι πίο εύκολη ή υποκλοπή και παραχάραξη του. Με άλλα λόγια: "Έχει να γίνει «χαμός» με τά νέα «ασφαλῆ» διαβατήρια. "Οπότε, τότε θά πουν στον κόσμο ότι τό μόνο ασφαλές σύστημα είναι τό έμφυτεῦσιμο βιοτσιπ στό χέρι ή στό μέτωπο...

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία έκδοση του Πανελληνίου Συνδέσμου
για την Έλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»
Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 5142

Έκδότης - υπεύθυνος κατά τον νόμο: Βασιλική σύζ. Ήρ. Λαμπροπούλου
Σύμβουλος Έκδόσεως: Μοναχός Άρσένιος Βλιαγκόφτης
Υπεύθυνος τυπογραφείου: TypOffset B. Κουκουλής και Σία Ο.Ε.

Έκτύπωση — Βιβλιοδεσία

Συνδρομή έσωτερικού έτήσια: 10 ευρώ

Συνδρομή έξωτερικού έτήσια: 30 ευρώ

Συνδρομή Κύπρου έτήσια: 7 λίρες Κύπρου

Έπιστολές - Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Τ.Θ. 18407 – 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τά ένυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τίς απόψεις των συγγραφέων τους και ακολουθοῦν την όρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Έπιτρέπεται ή αναδημοσίευση, κατόπιν γραπτής άδειας από την διεύθυνση του περιοδικού.

